

Uradni list

Evropske unije

L 94

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

30. marec 2012

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o izvajanju člena 10 Protokola Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (Protokol ZN o strelnem orožju), uvedbi izvoznih dovoljenj za strelno orožje, njegove sestavne dele in strelivo ter ukrepov glede njihovega uvoza in tranzita 1
- ★ Uredba (EU) št. 259/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o spremembah Uredbe (ES) št. 648/2004, v zvezi z uporabo fosfatov in drugih fosforjevih spojin v gospodinjskih detergentih za pranje perila in detergentih za strojno pomivanje posode ⁽¹⁾ 16
- ★ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Uredba (EU) št. 261/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede pogodbenih razmerij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov 38

Popravki

- ★ Popravek Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljski pobudi (UL L 65, 11.3.2011) 49

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 258/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o izvajanju člena 10 Protokola Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (Protokol ZN o strelnem orožju), uvedbi izvoznih dovoljenj za strelno orožje, njegove sestavne dele in strelivo ter ukrepov glede njihovega uvoza in tranzita

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s Sklepom Sveta 2001/748/ES z dne 16. oktobra 2001 o podpisu v imenu Evropske skupnosti Protokola Združenih narodov proti nedovoljeni proizvodnji in prometu strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva, priloženem Konvenciji ZN proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu ⁽²⁾, je Komisija v imenu Skupnosti 16. januarja 2002 podpisala navedeni protokol (v nadaljnjem besedilu: Protokol ZN o strelnem orožju).

(2) Protokol ZN o strelnem orožju, katerega namen je spodbujanje, pospeševanje in krepitev sodelovanja med pogodbenicami za preprečevanje, zatiranje ter izkoreninjanje nedovoljene proizvodnje strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovine z njimi, je začel veljati 3. julija 2005.

(3) Za omogočanje spremljanja strelnega orožja in učinkovit boj proti nedovoljeni trgovini s strelnim orožjem, njegovimi sestavnimi deli in pomembnimi sestavnimi deli ter strelivom je treba izboljšati izmenjavo informacij med državami članicami, zlasti z boljšo uporabo obstoječih komunikacijskih kanalov.

(4) Osebnne podatke je treba obdelovati v skladu s pravili, določenimi v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽³⁾ ter Uredbi (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁴⁾.

(5) Komisija je v svojem sporočilu z dne 18. julija 2005 o ukrepih za močnejšo zaščito v zvezi z razstrelivi, detonatorji, opremo za izdelavo bomb in strelnim orožjem ⁽⁵⁾ naznanila svojo namero, da bo izvajala člen 10 Protokola ZN o strelnem orožju kot del ukrepov, ki jih je treba sprejeti, da bo Unija lahko sklenila navedeni protokol.

(6) Protokol ZN o strelnem orožju zahteva, da pogodbenice vzpostavijo ali izboljšajo upravne postopke ali sisteme za opravljanje učinkovitega nadzora nad proizvodnjo, označevanjem, uvozom in izvozom strelnega orožja.

⁽³⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽⁴⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. Komisija je napovedala tudi tehnično spremembo Direktive 91/477/EGS, katere namen je vključiti ustrezne določbe, ki jih zahteva Protokol ZN glede orožja orožja znotraj Skupnosti, ki jih zadeva navedena direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/51 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 179, 8.7.2008, str. 5).

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. oktobra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. marca 2012.

⁽²⁾ UL L 280, 24.10.2001, str. 5.

- (7) Zaradi skladnosti s Protokolom ZN o strelnem orožju je prav tako treba nedovoljeno proizvodnjo ali trgovino s strelnim orožjem, njegovimi sestavnimi deli in pomembnimi sestavnimi deli in strelivom določiti kot kaznivo dejanje in sprejeti ukrepe, da se omogoči zaplemba tako proizvedenih ali prodanih predmetov.
- (8) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za strelno orožje, njegove dele in pomembne sestavne dele ali strelivo, ki so predvideni izrecno za vojaške namene. Ukrepe za izpolnjevanje zahtev iz člena 10 Protokola ZN o strelnem orožju bi bilo treba prilagoditi, da se zagotovijo poenostavljeni postopki za strelno orožje za civilno uporabo. Posledično bi bilo treba zagotoviti delno poenostavitve v zvezi z dovoljenji za večkratne pošiljke, ukrepi glede tranzita in začasnimi izvozi za zakonite namene.
- (9) Ta uredba ne vpliva ne na uporabo člena 346 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki se nanaša na bistvene interese varnosti držav članic; prav tako ta uredba nima vpliva na Direktivo 2009/43/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o poenostavitvi pogojev za prenose obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti⁽¹⁾ ali na Direktivo Sveta 91/477/EGS z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja⁽²⁾. Poleg tega se Protokol ZN o strelnem orožju in posledično ta uredba ne uporabljata za meddržavne posle ali prenose znotraj države, kadar bi uporaba Protokola vplivala na pravico pogodbenice, da ukrepa v interesu nacionalne varnosti v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov.
- (10) Direktiva 91/477/EGS se nanaša na prenose strelnega orožja za civilno uporabo znotraj ozemlja Unije, medtem ko se ta uredba osredotoča na ukrepe v zvezi z izvozom s carinskega ozemlja Unije v tretje države ali preko njih.
- (11) Strelno orožje, njegovi deli in pomembni sestavni deli ter strelivo so, kadar so uvoženi iz tretjih držav, predmet prava Unije in zlasti zahtev Direktive 91/477/EGS.
- (12) Zagotoviti bi bilo treba doslednost zvezi z določbami o vodenju evidenc, ki veljajo v pravu Unije.
- (13) Za zagotovitev pravilne uporabe te uredbe bi morale države članice sprejeti ukrepe, s katerimi pristojni organi dobijo ustrezna pooblastila.
- (14) Da bi ohranili seznam strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva, za katere je v skladu s to uredbo potrebno dovoljenje, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejeme akte v zvezi z uskladitvijo Priloge I k tej uredbi s Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽³⁾ ter s Prilogo I k Direktivi 91/477/EGS. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (15) Unija je sprejela sklop carinskih pravil, ki jih vsebujejo Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti⁽⁴⁾ in določbe o njenem izvajanju iz Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93⁽⁵⁾. Upoštevati bi bilo treba tudi Uredbo (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik)⁽⁶⁾, katere določbe se v skladu s členom 188 navedene uredbe uporabljajo v različnih fazah. Ta uredba ne omejuje pooblastil, podeljenih s carinskim zakonikom Skupnosti ali v skladu z njim in z določbami o njegovem izvajanju.
- (16) Države članice bi morale sprejeti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti, da se izvajajo. Navedene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (17) Ta uredba ne posega v režim Unije za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo, ki je bil vzpostavljen z Uredbo Sveta (ES) št. 428/2009⁽⁷⁾.
- (18) Ta uredba je v skladu z drugimi ustreznimi določbami o strelnem orožju, njegovih sestavnih delih, pomembnih sestavnih delih in strelivu za vojaško uporabo, varnostnih strategijah, nezakonitem trgovanju z orožjem malega kalibra in z lahkim orožjem ter izvozu vojaške tehnologije, vključno s Skupnim stališčem Sveta 2008/944/SZVP z dne 8. decembra 2008, ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ UL L 146, 10.6.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 256, 13.9.1991, str. 51.

⁽³⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 145, 4.6.2008, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 134, 29.5.2009, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

- (19) Komisija in države članice bi se morale vzajemno obveščati o ukrepih, sprejetih na podlagi te uredbe, in si izmenjevati druge razpoložljive ustrezne informacije v zvezi s to uredbo.
- (20) Ta uredba državam članicam ne preprečuje uveljavljanja ustavnih predpisov v zvezi z dostopom javnosti do uradnih dokumentov, ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET, OPREDELITVE IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Ta uredba določa pravila, ki urejajo izvozna dovoljenja za strelno orožje, njegove sestavne dele in pomembne sestavne dele ter strelivo in ukrepe za njihov uvoz ter tranzit za namene izvajanja člena 10 Protokola Združenih narodov proti nedovoljeni proizvodnji in prometu s strelnim orožjem, njegovimi sestavnimi deli ter strelivom, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (v nadaljnjem besedilu: Protokol ZN o strelnem orožju).

Člen 2

V tej uredbi:

1. „strelno orožje“ pomeni vsako prenosno cevno orožje, ki izstreljuje, je namenjeno izstreljevanju ali ga je mogoče predelati za izstreljevanje šiber, krogel ali izstrelkov z delovanjem razstreliva, kakor je navedeno v Prilogi I.

Za predmet, ki ga je mogoče predelati za izstreljevanje šiber, krogel ali izstrelkov z delovanjem razstreliva, šteje orožje, ki:

— je videti kot strelno orožje in

— ga je mogoče zaradi njegove konstrukcije ali materiala, iz katerega je izdelano, predelati v strelno orožje;

2. „deli“ pomeni kateri koli element ali nadomestni element iz Priloge I, ki je posebej namenjen za strelno orožje in je ključnega pomena za njegovo delovanje, vključno s cevjo, okvirjem ali ležiščem naboja, zaklepom ali bobnom, regulatorjem ali zaklepiščem in katero koli napravo, namenjeno ali prirejeno za zadržitev zvoka, ki nastane pri streljanju s strelnim orožjem;
3. „pomemben sestavni deli“ pomeni mehanizem za zapiranje kanala, ležišče naboja in cev strelnega orožja, ki so, kadar so samostojni predmeti, vključeni v razred strelnega orožja, na katero so pritrjeni ali naj bi se pritrjili;

4. „strelivo“ pomeni cel naboj ali njegove sestavne dele, vključno s tulci, vžigalnimi kapicami, pogonskim prahom, krogelami ali izstrelki, ki se uporabljajo v strelnem orožju, kakor je navedeno v Prilogi I, če je za same sestavne dele potrebno dovoljenje v zadevni državi članici;

5. „onesposobljeno strelno orožje“ pomeni predmete, ki ustrezajo opredelitvi strelnega orožja in so bili zavrženi kot stalno neprimerni za uporabo z onesposobitvijo, ki zagotavlja, da so vsi bistveni deli strelnega orožja trajno neuporabni in jih ni mogoče odstraniti, zamenjati ali prirediti, da bi strelno orožje na kakršen koli način ponovno usposobilo.

Države članice storijo vse potrebno, da lahko pristojni organi preverijo ukrepe za onesposobitev. Države članice v okviru tega preverjanja poskrbijo za izdajo potrdila ali drugega dokumenta, s katerim se potrjuje onesposobitev strelnega orožja, ali pa na orožje v ta namen namestijo jasno vidno oznako;

6. „izvoz“ pomeni:

(a) izvozni postopek v smislu člena 161 Uredbe (EGS) št. 2913/92;

(b) ponovni izvoz v smislu člena 182 Uredbe (EGS) št. 2913/92, vendar to ne vključuje blaga, ki se prevažata v okviru zunanjega tranzitnega postopka, kakor je navedeno v členu 91 navedene uredbe, kadar niso izpolnjene formalnosti za ponovni izvoz iz člena 182(2) navedene uredbe;

7. „oseba“ pomeni fizično ali pravno osebo oziroma, kadar veljavni predpisi omogočajo to možnost, združenje oseb, za katere velja, da imajo zmožnost izvajanja pravnih aktov, a nimajo pravnega statusa pravne osebe;

8. „izvoznik“ pomeni vsako osebo, ustanovljeno v Uniji, ki izpolni oziroma v imenu katere se izpolni izvozna deklaracija, to pomeni osebo, ki ima ob sprejetju deklaracije sklenjeno pogodbo s prejemnikom v tretji državi in ima pooblastilo za odločanje o pošiljanju izdelka s carinskega območja Unije. Če ni bila sklenjena nobena izvozna pogodba ali če imetnik pogodbe ne deluje v svojem imenu, pomeni izvoznik osebo, ki ima pooblastilo za odločanje o pošiljanju izdelka s carinskega območja Unije.

Če ima v skladu s pogodbo, ki je podlaga za izvoz, pravico razpolaganja s strelnim orožjem, njegovimi deli in pomembnimi sestavnimi deli ali strelivom oseba, ustanovljena zunaj Unije, se kot izvoznik upošteva pogodbeni stranka, ustanovljena v Uniji;

9. „carinsko območje Unije“ pomeni ozemlje v smislu člena 3 Uredbe (EGS) št. 2913/92;

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

10. „izvozna deklaracija“ pomeni listino, s katero oseba v predpisani obliki in na predpisani način napove, da namerava za strelno orožje, njegove dele in pomembne sestavne dele ter strelivo začeti izvozni postopek;
11. „začasni izvoz“ pomeni premik strelnega orožja, ki je namenjeno ponovnemu uvozu, s carinskega območja Unije v obdobju, ki ni daljše od 24 mesecev;
12. „tranzit“ pomeni prevoz blaga, ki zapušča carinsko območje Unije in se prevaža prek ozemlja ene ali več tretjih držav z namembnim krajem v drugi tretji državi;
13. „pretovarjanje“ pomeni prenos, ki vključuje fizično raztovarjanje blaga iz uvoznega prevoznega sredstva, ki mu sledi ponovno natovarjanje zaradi ponovnega izvoza, ponavadi na drugo prevozno sredstvo;
14. „izvozno dovoljenje“ pomeni:
- (a) enkratno dovoljenje ali licenco, izdano določenemu izvozniku za eno pošiljko, ki zajema eno ali več vrst strelnega orožja, njegovih sestavnih delov ter pomembnih sestavnih delov in streliva, enemu znanemu končnemu uporabniku ali prejemniku v tretji državi ali;
 - (b) večkratno dovoljenje ali licenco, izdano posameznemu izvozniku za več pošiljk, ki zajemajo eno ali več vrst strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva, enemu znanemu končnemu uporabniku ali prejemniku v tretji državi ali;
 - (c) globalno dovoljenje ali licenco, izdano posameznemu izvozniku za več pošiljk, ki zajemajo eno ali več vrst strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva, več znanim končnim uporabnikom ali prejemnikom v eni ali več tretjih državah;
15. „nedovoljena trgovina“ pomeni uvoz, izvoz, prodajo, dobavo, prevoz ali prenos strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ali streliva z območja države članice ali čez njeno območje na območje tretje države, če:
- (a) ga zadevna država članica ne dovoli v skladu s pogoji iz te uredbe;
 - (b) strelno orožje ni označeno v skladu s členom 4(1) in (2) Direktive 91/477/EGS;
 - (c) uvoženo strelno orožje pri uvozu ni označeno vsaj s preprosto označitvijo, ki omogoča identifikacijo prve države uvoza v Evropski uniji, ali, kadar strelno orožje ni tako označeno, s posebno označitvijo za identifikacijo uvoženega strelnega orožja;
16. „spremljanje“ pomeni sistematično sledenje strelnega orožja ter, kadar je mogoče, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva od proizvajalca do kupca, da se pristojnim organom držav članic pomaga pri odkrivanju, preiskovanju in analiziranju nedovoljene proizvodnje in nedovoljene trgovine.

Člen 3

1. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) meddržavne posle ali prenose znotraj države;
- (b) strelno orožje, njegove dele in pomembne sestavne dele ter strelivo, če so oblikovani zlasti za vojaško uporabo, in v vsakem primeru za popolnoma avtomatsko strelno orožje;
- (c) strelno orožje, njegove dele in pomembne sestavne dele ter strelivo, ki so namenjeni oboroženim silam, policiji ali javnim organom držav članic;
- (d) zbiralce in organizacije, ki se ukvarjajo s kulturnimi in zgodovinskimi vidiki strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva in ki so jih za namene te uredbe kot take priznale države članice, na katerih ozemlju imajo sedež ali prebivališče, če so zagotovljeni ukrepi spremljanja;
- (e) onesposobljeno strelno orožje;
- (f) starinsko strelno orožje in njegove kopije, kakor so opredeljeni v skladu z nacionalno zakonodajo, če starinsko strelno orožje ne vključuje strelnega orožja, izdelanega po letu 1899.

2. Ta uredba ne posega v Uredbo (EGS) št. 2913/92 (carinski zakonik Skupnosti), Uredbo (EGS) št. 2454/93 (določbe za izvajanje carinskega zakonika Skupnosti), Uredbo (ES) št. 450/2008 (Modernizirani carinski zakonik) in v režim za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 428/2009 (Uredba o dvojni rabi).

POGLAVJE II

IZVOZNA DOVOLJENJA, POSTOPKI IN NADZOR TER UKREPI ZA UVOZ IN TRANZIT

Člen 4

1. Izvozno dovoljenje, izdano v skladu z obrazcem iz Priloge II, se zahteva pri izvozu strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva, ki je navedeno v Prilogi I. Takšno dovoljenje dodelijo pristojni organi države članice, v kateri je bil izvoznik ustanovljen, izda pa se v pisni ali elektronski obliki.

2. Če se pri izvozu strelnega orožja, njegovih delov, pomembnih sestavnih delov ter streliva zahteva izvozno dovoljenje v skladu s to uredbo, zanj pa veljajo tudi zahteve za izvozno dovoljenje v skladu s Skupnim stališčem 2008/944/SZVP, lahko države članice z enotnim postopkom izpolnijo obveznosti, ki jim jih nalagata ta uredba in navedeno skupno stališče.

3. Če se bodo strelno orožje, njegovi deli in pomembni sestavni deli ter strelivo nahajali v eni ali več državah članicah, od katerih nobena ni država članica, v kateri je bil vložen zahtevek za izvozno dovoljenje, se to dejstvo navede v tem zahtevku. Pristojni organi države članice, ki so prejeli zahtevek za izdajo izvoznega dovoljenja, se takoj posvetujejo s pristojnimi organi ustrezne države članice ali držav članic ter jim posredujejo ustrezne podatke. Posvetovana država ali države članice v desetih delovnih dneh sporočijo vse pridržke, ki jih imajo ali bi jih lahko imele glede izdaje takega dovoljenja, ki je zavezujoče za državo članico, v kateri je bil vložen zahtevek.

Člen 5

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 6 za spreminjanje Priloge I na podlagi sprememb k Prilogi I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 in na podlagi sprememb k Prilogi I k Direktivi 91/477/EGS.

Člen 6

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5 se prenese na Komisijo za nedoločen čas.

3. Pooblastilo iz člena 5 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 7

1. Zadevna država članica pred izdajo izvoznega dovoljenja za strelno orožje, njegove sestavne dele in pomembne sestavne dele ter strelivo preveri, da:

(a) je tretja država uvoznica odobrila ustrezní uvoz in

(b) so morebitne tretje države tranzita najpozneje pred pošiljanjem izdale pisno obvestilo, da ne nasprotujejo tranzitu. Ta določba se ne uporablja:

- za pošiljke po morju ali zraku in prek pristanišč ali letališč tretjih držav, če se te ne pretovarjajo ali ne zamenjujejo prevoznih sredstev,
- v primeru začasnega izvoza za preverljivo zakonite namene, ki vključujejo lovstvo, športno streljanje, ocenjevanje, razstave brez prodaje in popravilo.

2. Države članice lahko sklenejo, da se, če se v 20 delovnih dneh od dneva pisne vloge za nenasprotovanje tranzitu, ki jo vloží izvoznik, ne prejmejo nasprotovanja tranzitu, šteje, da posvetovana tretja država tranzita ne nasprotuje tranzitu.

3. Izvoznik pristojnemu organu države članice, ki je odgovoren za izdajanje izvoznih dovoljenj, predloži potrebne dokumente, ki dokazujejo, da je tretja država uvoznica dovolila uvoz in da tretja država tranzita ne nasprotuje tranzitu.

4. Država članica obravnava zahtevke za izvozno dovoljenje v roku, ki je določen z nacionalno zakonodajo ali prakso in ki ne preseže 60 delovnih dni od datuma, ko so bile vse zahtevane informacije predložene pristojnim organom. V izjemnih okoliščinah in ob ustrezno utemeljenih razlogih je mogoče navedeno obdobje podaljšati na 90 delovnih dni.

5. Obdobje veljavnosti izvoznega dovoljenja ne sme biti daljše od obdobja veljavnosti uvoznega dovoljenja. Če obdobje veljavnosti uvoznega dovoljenja ni navedeno, razen v izjemnih okoliščinah in ob ustrezno utemeljenih razlogih, je obdobje veljavnosti izvoznega dovoljenja najmanj devet mesecev.

6. Države članice se lahko odločijo za uporabo dokumentov v elektronski obliki za namene obravnavanja zahtevkov za izvozna dovoljenja.

Člen 8

1. Za namene spremljanja izvozno dovoljenje ter uvozna licenca ali uvožno dovoljenje, ki jih izda tretja država uvoznica, in spremna dokumentacija skupaj vsebujejo informacije, ki vključujejo:

(a) datum izdaje in datum poteka;

- (b) kraj izdaje;
- (c) država izvoza;
- (d) država uvoza;
- (e) tretja država ali države tranzita, kadar se uporablja;
- (f) prejemnik;
- (g) končni prejemnik, če je znan ob pošiljanju;
- (h) podatki, ki omogočajo identifikacijo, in količina strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva, vključno z označevanjem, ki se uporablja za strelno orožje in opravi najpozneje pred pošiljanjem.

2. Če uvozna licenca ali uvozno dovoljenje vsebuje informacije iz odstavka 1, jih izvoznik vnaprej zagotovi tretji državi tranzita, najpozneje pa pred pošiljanjem.

Člen 9

1. Poenostavljeni postopki za začasen ali ponovni izvoz strelnega orožja, njegovih delov, pomembnih sestavnih delov in streliva se uporabljajo na naslednji način:

- (a) izvozno dovoljenje se ne zahteva za:
 - (i) začasni izvoz, ki ga opravijo lovci ali športni strelci za osebno rabo med potovanjem v tretjo državo in pod pogojem, da pristojnim organom utemeljijo razloge za svoje potovanje, zlasti s predložitvijo vabila ali drugega dokazila o lovu ali športnem streljanju v ciljni tretji državi, in sicer za:
 - eno ali več vrst strelnega orožja,
 - njegove pomembne sestavne dele, če so označeni, ter sestavne dele,
 - strelivo, omejeno na največ 800 nabojev za lovce ter največ 1 200 nabojev za športne strelce.
 - (ii) ponovni izvoz, ki ga opravijo lovci ali športni strelci za osebno rabo po začasnem uvozu za dejavnosti lova ali športnega strelstva, če strelno orožje ostane v lasti osebe, ki ima sedež ali prebivališče zunaj carinskega območja Unije, ter se ponovno izvozi do te osebe.
- (b) Ko lovci in športni strelci zapuščajo carinsko območje Unije prek države članice, ki ni država članica, v kateri imajo stalno prebivališče, pristojnim organom predložijo evropsko dovoljenje za strelno orožje v skladu s členoma 1 in 12 Direktive 91/477/EGS. V primeru potovanja po zraku se evropsko dovoljenje za strelno orožje predloži pristojnim oblastem na mestu, kjer se zadevni predmeti predajo letalski družbi za prevoz iz carinskega območja Unije.

Ko lovci in športni strelci zapuščajo carinsko območje Unije prek države članice, kjer imajo stalno prebivališče, lahko namesto evropskega dovoljenja za strelno orožje predložijo drugi dokument, ki ga pristojni organi te države članice štejejo kot veljavnega za ta namen.

- (c) Pristojni organi države članice odložijo postopek izvoza za obdobje, ki ni daljše od deset dni, ali po potrebi kako drugače preprečijo, da bi strelno orožje, njegovi deli ter pomembni sestavni deli ali strelivo zapustili carinsko območje Unije prek te države članice, če imajo razloge za sum, da utemeljitev, ki so jo podali lovci ali športni strelci, ni v skladu z ustreznimi dejavniki in obveznostmi iz člena 10. V izjemnih okoliščinah in ob ustrezno utemeljenih razlogih je mogoče obdobje v tej točki podaljšati na 30 dni.

2. Države članice v skladu s svojo nacionalno zakonodajo vzpostavijo poenostavljene postopke za:

- (a) ponovni izvoz strelnega orožja, ki sledi začasnemu uvozu za ocenjevanje ali razstavo brez prodaje ali aktivno oplemenitenje za popravilo, če strelno orožje ostane v lasti osebe s sedežem zunaj carinskega območja Unije ter se ponovno izvozi k navedeni osebi;
- (b) ponovni izvoz strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva, če se zadržuje v začasnem skladiščenu od trenutka, ko vstopijo na carinsko območje Unije, do njihovega izhoda;
- (c) začasni izvoz strelnega orožja za ocenjevanje in popravilo ali razstavo brez dovoljenja za prodajo, če izvoznik dokaže zakonito posedovanje tega strelnega orožja in ga izvozi v skladu s postopkom pasivnega oplemenitenja oziroma s postopkom začasnega carinskega izvoza.

Člen 10

1. Države članice pri odločanju o izdaji izvoznega dovoljenja po tej uredbi upoštevajo vse s tem povezane dejavnike, ki, kadar je ustrezno, vključujejo:

- (a) obveznosti in zaveze, ki jih imajo kot pogodbenice ustreznih mednarodnih dogovorov o nadzoru izvoza ali ustreznih mednarodnih pogodb;
- (b) dejavnike nacionalne zunanje in varnostne politike, vključno s tistimi, ki so zajeti v Skupnem stališču 2008/944/SZVP;
- (c) dejavnike, povezane z nameravano končno uporabo, prejemnikom, določenim končnim prejemnikom in nevarnostjo preusmeritve.

2. Države članice pri proučevanju zahtevka za izvozno dovoljenje poleg dejavnikov iz odstavka 1 upoštevajo tudi, ali je izvoznik uporabil sorazmerna in ustrezna sredstva ter postopke za zagotovitev skladnosti z določbami in cilji te uredbe ter roki in pogoji iz dovoljenja.

Pri odločanju, ali bodo podelile izvozno dovoljenje v okviru te uredbe, države članice spoštujejo obveznosti v zvezi s sankcijami, uvedenimi s sklepi, ki jih je sprejel Svet, ali z odločitvijo Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) ali z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov, zlasti o embargu na orožje.

Člen 11

1. Države članice:

(a) zavrnejo izdajo izvoznega dovoljenja, če je oseba, ki zaprosi za takšno dovoljenje, zabeležena v kazenski evidenci zaradi ravnanja, ki pomeni kaznivo dejanje, navedeno v členu 2(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami⁽¹⁾, ali drugega ravnanja, ki pomeni kaznivo dejanje, za katerega je zagrožena najvišja kazen odvzema prostosti najmanj štirih let ali strožja kazen;

(b) razveljavijo, začasno odvzamejo, spremenijo ali prekličejo izvozno dovoljenje, če pogoji za njegovo izdajo niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni.

Ta odstavek ne posega v strožje predpise v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Kadar države članice zavrnejo, razveljavijo, začasno odvzamejo, spremenijo ali prekličejo izvozno dovoljenje, o tem uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in z njimi izmenjajo ustrezne informacije. Kadar so pristojni organi države članice začasno odvzeli izvozno dovoljenje, se njihova končna ocena sporoči državam članicam ob koncu obdobja začasnega odvzema.

3. Preden pristojni organi države članice v skladu s to uredbo izdajo izvozno dovoljenje, upoštevajo vse zavrnitve, ki so bile izvedene v skladu s to uredbo in o katerih so bili obveščeni, da preverijo, če je dovoljenje za skoraj povsem enak posel (glede blaga s skoraj enakimi parametri ali tehničnimi značilnostmi za istega uvoznika ali prejemnika) zavrnil pristojni organ ene ali več držav članic.

Ti se lahko najprej posvetujejo s pristojnimi organi države članice ali držav članic, ki so izdale takšne zavrnitve, razveljavitve, začasne odvzeme, spremembe ali preklice na podlagi odstavkov 1 in 2. Če se pristojni organi države članice po takšnem posvetovanju odločijo, da bodo izdali dovoljenje, obvestijo pristojne organe drugih držav članic, pri tem pa zagotovijo vse ustrezne informacije za obrazložitev odločitve.

4. Vse informacije, izmenjane v skladu z določbami iz tega člena, so v skladu z določbami iz člena 19(2) v zvezi z njihovo zaupnostjo.

Člen 12

Države članice v skladu s svojo veljavno nacionalno zakonodajo ali prakso vsaj 20 let hranijo vse informacije v zvezi s strelnim orožjem in, kadar je to ustrezno in izvedljivo, njegovimi deli in pomembnimi sestavnimi deli ter strelivom, ki so potrebne za spremljanje in določanje tega strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva in za preprečevanje ter odkrivanje nedovoljene trgovine s temi proizvodi. Te informacije vključujejo kraj, datume izdaje in poteka veljavnosti izvoznega dovoljenja, državo izvoza, državo uvoza, tretjo državo tranzita, če se uporablja, prejemnika, končnega prejemnika, če je znan ob izvozu, ter opis in količino proizvodov, vključno z označevanjem, ki se zanje uporablja.

Ta člen se ne uporablja za izvoz iz člena 9.

Člen 13

1. Države članice v primeru dvoma zaprosijo tretjo državo uvoznico, da potrdi prejetje odposlane pošiljke strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ali streliva.

2. Na prošnjo tretje države izvoznice, ki je v času izvoza pogodbenica Protokola ZN o strelnem orožju, države članice potrdijo prejem odposlane pošiljke strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ali streliva na carinskem območju Unije, ki se načeloma zagotovi s predložitvijo ustreznih carinskih uvoznih dokumentov.

3. Države članice izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1 in 2 v skladu s svojim veljavnimi nacionalnim pravom ali prakso. Pristojni organ države članice se zlasti lahko v zvezi z izvozom odloči, ali se bo obrnil na izvoznika ali pa bo vzpostavil stik neposredno s tretjo državo uvoznico.

Člen 14

Države članice sprejmejo takšne ukrepe, kakor so lahko potrebni za zagotovitev, da so postopki izdajanja dovoljenj varni in da je pristnost dovoljenj možno preveriti ali potrditi.

Preverjanje in potrjevanje se lahko po potrebi zagotovita tudi prek diplomatskih kanalov.

Člen 15

Za zagotovitev pravilne uporabe te uredbe države članice sprejmejo potrebne in sorazmerne ukrepe, da njeni pristojni organi lahko:

⁽¹⁾ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

- (a) zberejo podatke o vsakem naročilu ali poslu, ki vključuje strelno orožje, njegove dele in pomembne sestavne dele ter strelivo, in
- (b) ugotovijo, ali se pravilno uporabljajo ukrepi za nadzor izvoza, ki lahko vključujejo zlasti pravico do vstopa v prostore oseb, ki jih zanima določen izvozni posel.

Člen 16

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE III

CARINSKE FORMALNOSTI

Člen 17

1. Pri opravljanju carinskih formalnosti za izvoz strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ali streliva pri carinskem uradu izvoza, izvoznik predloži dokazilo, da so pridobljena vsa potrebna izvozna dovoljenja.

2. Od izvoznika se lahko zahteva prevod predloženih dokazil v uradni jezik države članice, v kateri se vloži izvozna deklaracija.

3. Brez vpliva na pooblastila, ki jih država članica dobi na podlagi Uredbe (EGS) št. 2913/92, postopek izvoza s svojega ozemlja odloži za obdobje, ki ni daljše od deset dni, ali po potrebi drugače prepreči, da bi strelno orožje, njegovi deli in pomembni sestavni deli ali strelivo, ki imajo veljavno izvozno dovoljenje, zapustili carinsko ozemlje Unije prek njenega ozemlja, če ima razloge za sum, da:

- (a) pri izdaji dovoljenja niso bili upoštevani potrebni podatki ali
- (b) so se od izdaje dovoljenja materialne okoliščine spremenile.

V izjemnih okoliščinah in ob ustrezno utemeljenih razlogih je mogoče to obdobje podaljšati na 30 dni.

4. Države članice v roku ali podaljšanemu roku iz odstavka 3 sprostijo strelno orožje, njegove dele in pomembne sestavne dele ali strelivo ali pa ukrepajo v skladu s členom 11(1)(b).

Člen 18

1. Države članice lahko določijo, da se carinske formalnosti za izvoz strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ali streliva lahko opravljajo samo pri carinskih uradih, ki so za to pooblašteni.

2. Države članice, ki izkoristijo možnost iz odstavka 1, sporočijo Komisiji imena ustrezno pooblaščenih carinskih uradov ali naknadne spremembe. Komisija te informacije objavi in jih letno posodablja v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

POGLAVJE IV

UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 19

1. Države članice v sodelovanju s Komisijo in v skladu s členom 21(2) sprejmejo vse ustrezne ukrepe za vzpostavitev neposrednega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi za spodbuditev učinkovitosti ukrepov, ki jih uvaja ta uredba. Takšne informacije lahko vključujejo:

- (a) podrobnosti o izvoznikih, katerih zahtevke za dovoljenje se zavrne, ali izvoznikih, ki so predmet odločitev, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 11;
- (b) podatke o prejemnikih ali drugih akterjih, vpletenih v sumljive dejavnosti, in, kadar so na voljo, njihovih poteh.

2. Uredba Sveta (ES) št. 515/97⁽¹⁾ o vzajemni pomoči ter zlasti določbe navedene uredbe o zaupnosti podatkov se smiselno uporabljajo za ukrepe na podlagi tega člena in brez vpliva na člen 20 te uredbe.

POGLAVJE V

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 20

1. Ustanovi se skupina za usklajevanje na področju izvoza strelnega orožja (v nadaljnjem besedilu: skupina za usklajevanje), ki ji predseduje predstavnik Komisije. Vsaka država članica v to skupino imenuje svojega predstavnika.

Skupina za usklajevanje obravnava vsa vprašanja v zvezi z uporabo te uredbe, ki jih lahko sproži predsednik ali predstavnik države članice. Zavezujejo jo pravila o zaupnosti iz Uredbe (ES) št. 515/97.

2. Predsednik skupine za usklajevanje ali sama skupina za usklajevanje se posvetuje z vsako ustrezno zainteresirano stranjo, ki jo zadeva ta uredba, kadar koli je to potrebno.

Člen 21

1. Vsaka država članica obvesti Komisijo o zakonih in drugih predpisih, sprejetih na podlagi izvajanja te uredbe, vključno z ukrepi iz člena 16.

2. Do 19. aprila 2012 vsaka država članica sporoči drugim državam članicam in Komisiji imena nacionalnih organov, ki

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o vzajemni pomoči upravnih organov držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

so pristojni za izvajanje členov 7, 9, 11 in 17. Na podlagi teh informacij Komisija objavi in letno posodablja seznam teh organov v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

3. Komisija do 19. aprila 2017, po preteku tega obdobja pa na zahtevo skupine za usklajevanje, v vsakem primeru pa vsakih deset let, pregleda izvajanje te uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o njeni uporabi, ki lahko vključuje predloge za njeno spremembo. Države članice zagotovijo Komisiji vse ustrezne informacije za pripravo poročila, vključno z informacijami o uporabi enotnega postopka, predvidenega v členu 4(2).

Člen 22

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba se uporablja od 30. septembra 2013.

Odstavka 1 in 2 člena 13 se uporabljata od tridesetega dne po datumu začetku veljavnosti Protokola ZN o strelnem orožju v Evropski uniji, po njegovi sklenitvi v skladu s členom 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

PRILOGA I ⁽¹⁾

Seznam strelnega orožja, njegovih delov in pomembnih sestavnih delov ter streliva

	Opis	OZNAKA KN ⁽¹⁾
1	Polavtomatsko ali repetirno kratkocevno strelno orožje	ex 9302 00 00
2	Enostrelno kratkocevno strelno orožje s centralno udarno iglo	ex 9302 00 00
3	Enostrelno kratkocevno strelno orožje z robnim vžigom, katerega skupna dolžina znaša manj kot 28 cm	ex 9302 00 00
4	Polavtomatsko dolgocevno strelno orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za več kot tri naboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Polavtomatsko dolgocevno strelno orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za manj kot tri naboje, pri katerem se da napravo za polnjenje odstraniti ali za katero ni gotovo, da se ga ne bi dalo spremeniti z običajnim orodjem v orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za več kot tri naboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Repetirno in polavtomatsko dolgocevno strelno orožje z gladko cevjo skupne dolžine do 60 cm	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Polavtomatsko strelno orožje za civilno uporabo, ki je podobno avtomatskemu vojaškemu strelnemu orožju	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Repetirno dolgocevno strelno orožje, razen naštetega v točki 6	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Enostrelno dolgocevno orožje z eno ali več žlebljenimi cevmi	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Polavtomatsko dolgocevno strelno orožje, razen naštetega v točkah 4 do 7	ex 9303 90 00
11	Enostrelno kratkocevno strelno orožje z robnim vžigom, katerega skupna dolžina presega 28 cm	ex 9302 00 00
12	Enostrelno dolgocevno strelno orožje z gladkimi cevmi	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Deli, ki so posebej namenjeni za strelno orožje in so ključnega pomena za njegovo delovanje, vključno s cevjo, okvirjem ali ležiščem naboja, zaklepom ali bobnom, regulatorjem ali zaklepiščem in katero koli napravo, namenjeno ali prirjeno za zadušitev zvoka, ki nastane pri streljanju s strelnim orožjem Vse pomembne sestavne dele takšnega strelnega orožja: mehanizem za zapiranje kanala, ležišče naboja in cev strelnega orožja, ki so, kadar so samostojni predmeti, vključeni v razred strelnega orožja, na katero so pritrjeni ali naj bi se pritrili	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Osnovano na kombinirani nomenklaturi blaga, kakor jo določa Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi.

	Opis	OZNAKA KN ⁽¹⁾
14	Strelivo: cel naboj ali njegovi sestavni deli, vključno s tulci, vžigalnimi kapicami, pogonskim prahom, krogli ali izstrelki, ki se uporabljajo v strelnem orožju, če je za same sestavne dele potrebno dovoljenje v zadevni državi članici	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Zbirke in zbirateljski kosi zgodovinskega pomena Starine, ki so starejše od 100 let	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

⁽¹⁾ Kadar je navedena oznaka „ex“, se področje uporabe določi na podlagi oznake KN in ustreznega opisa.

V tej prilogi:

- (a) „kratkocevno orožje“ pomeni strelno orožje s cevjo, ki ni daljša od 30 cm, ali katerega skupna dolžina ne presega 60 cm;
- (b) „dolgocevno strelno orožje“ pomeni vsako strelno orožje, ki ni kratkocevno strelno orožje;
- (c) „avtomatsko strelno orožje“ pomeni strelno orožje, ki se avtomatsko napolni vsakič, kadar se izstrelji naboj, in s katerim se lahko izstrelji več kot en naboj z enim potegom sprožilca;
- (d) „polavtomatsko strelno orožje“ pomeni strelno orožje, ki se avtomatsko napolni vsakič, kadar se izstrelji naboj, in s katerim se lahko izstrelji samo en naboj z enim potegom sprožilca;
- (e) „repetirno strelno orožje“ pomeni strelno orožje, ki je oblikovano tako, da se po izstrelitvi naboja ročno spet napolni iz nabojnika ali cilindra;
- (f) „enostrelno strelno orožje“ pomeni strelno orožje, ki nima nabojnika in se napolni pred vsakim strelom z ročno vstavitvijo naboja v ležišče naboja ali v nišo za polnjenje ob zaklepu cevi.

*PRILOGA II***(vzorec obrazca za izvozno dovoljenje)****(iz člena 4 te uredbe)**

Države članice pri podeljevanju izvoznih dovoljenj stremijo k temu, da bi zagotovile prepoznavnost narave dovoljenja na izdanem obrazcu.

To izvozno dovoljenje velja v vseh državah članicah Evropske unije do datuma poteka.

EVROPSKA UNIJA		IZVOZ STRELNEGA OROŽJA (Uredba (EU) št. 258/2012)		
Vrsta dovoljenja				
Enkratno ☐ Večkratno ☐ Globalno ☐				
DOVOLJENJE	1	1. Izvoznik <i>(številka EORI, če se uporablja)</i>	Št.	
			2. Identifikacijska številka dovoljenja ⁽¹⁾	
			3. Datum poteka	
			4. Podatki o kontaktni točki	
		5. Prejemniki <i>(številka EORI, če se uporablja)</i>	6. Izdajatelj	
		7. Zastopniki/predstavniki <i>(če ne gre za izvoznika)</i> <i>(številka EORI, če se uporablja)</i>	Št.	
			8. Države izvoza	Šifra ⁽²⁾
			9. Države uvoza in številke uvoznih dovoljenj	Šifra ⁽²⁾
		10. Končni prejemniki <i>(če so znani ob pošiljanju)</i> <i>(številka EORI, če se uporablja)</i>	11. Tretje države tranzita <i>(če se uporabljajo)</i>	Šifra ⁽²⁾
			12. Država članica predvidenega vstopa v postopek carinskega izvoza	Šifra ⁽²⁾
		13. Opis blaga	14. Harmonizirani sistem ali oznaka kombinirane nomenklature <i>(osemmestna, če se uporablja)</i>	
		13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga
		17. Končna uporaba <i>(če se uporablja)</i>	18. Datum pogodbe <i>(če se uporablja)</i>	19. Postopek carinskega izvoza
	20. Dodatne informacije, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja (se navede na obrazcu)			
	Na voljo za vnaprej natisnjene podatke po presoji države članice			
		Izpolni izdajatelj		
		Podpis	Žig	
		Izdajatelj		
		Kraj in datum		

⁽¹⁾ Izpolni izdajatelj.⁽²⁾ Glej Uredbo Sveta (ES) št. 1172/95 (UL L 118, 25.5.1995, str. 10).

EVROPSKA UNIJA

1a ⁽¹⁾	1. Izvoznik	2. Identifikacijska številka		9. Država uvoza in številka uvoznega dovoljenja
		5. Prejemnik		
DOVOLJENJE	13.1. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	
	13.2. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	
	13.3. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	
	13.4. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	
	13.5. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	
	13.6. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	
	13.7. Opis blaga	14. Tarifna oznaka (<i>osemmestna, če se uporablja</i>)		
	13a. Označevanje	15. Valuta in vrednost	16. Količina blaga	

Opomba: Za vsakega prejemnika je treba izpolniti posebno predlogo v skladu s predlogo 1a. V 1. delu stolpca 22 navedite količino, ki je še na voljo, v 2. delu stolpca 22 pa količino, ki je bila odšteta ob tej priložnosti.

21. Neto količina/vrednost (<i>neto masa/druga enota z navedbo enote</i>)		23. Z besedami za odšteto količino/vrednost	24. Carinski dokument (<i>vrsta in številka</i>) ali izvleček (<i>št.</i>) in datum odšetja	25. Država članica, ime in podpis, žig odšetja
22. S številkami				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(1) Za vsakega prejemnika je treba izpolniti posebno predlogo.

UREDBA (EU) št. 259/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o spremembah Uredbe (ES) št. 648/2004, v zvezi z uporabo fosfatov in drugih fosforjevih spojin v gospodinjskih detergentih za pranje perila in detergentih za strojno pomivanje posode

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA,

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je v Poročilu Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 4. maja 2007 v skladu z Uredbo (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ocenila uporabo fosfatov v detergentih. Na podlagi zaključkov nadaljnjih analiz je treba uporabo fosfatov v gospodinjskih detergentih za pranje perila in detergentih za strojno pomivanje posode omejiti in tako zmanjšati vpliv fosfatov iz detergentov na tveganje evtrofikacije in znižati stroške odstranjevanja fosfatov v čistilnih napravah za odpadne vode. Tako zmanjšanje stroškov odtehta stroške reformulacije gospodinjskih detergentov za pranje perila z nadomestili za fosfate.

(2) Učinkoviti nadomestki za gospodinjske detergente za pranje perila na podlagi fosfatov vsebujejo le majhne količine drugih fosforjevih spojin, in sicer fosfonate, ki lahko v večjih količinah prav tako pomenijo skrb za

okolje. Čeprav je treba pri proizvodnji gospodinjskih detergentov za pranje perila in detergentih za strojno pomivanje posode spodbujati uporabo nadomestnih snovi, ki so okoljsko sprejemljivejše kot fosfati in druge fosforjeve spojine, te snovi ob uporabi pod običajnimi pogoji ne bi smele predstavljati tveganja oziroma bi lahko predstavljale le manjše tveganje za ljudi in okolje. Zato bi moral, kjer je to potrebno, za ocenjevanje teh snovi veljati sistem REACH ⁽⁴⁾.

(3) Medsebojni vpliv fosfatov in drugih fosforjevih spojin zahteva pozorno določitev obsega in ravni omejitve uporabe fosfatov v gospodinjskih detergentih za pranje perila in detergentih za strojno pomivanje posode. Omejitev je treba določiti ne le za fosfate, temveč za vse fosforjeve spojine, saj se lahko le tako prepreči zamenjava drugih fosforjevih spojin s fosfati. Omejitev vsebnosti fosforja naj bo dovolj nizka, da učinkovito prepreči trženje formulacij gospodinjskih detergentov za pranje perila na podlagi fosfatov, vendar dovolj visoka, da dopušča vsebnost minimalnih količin fosfonatov, potrebnih za nadomestne formulacije.

(4) Razširitev omejitve obsega uporabe fosfatov in drugih fosforjevih spojin z gospodinjskih detergentov za pranje perila in detergentov za strojno pomivanje posode na detergente za uporabo v industriji ter ustanovah na ravni Unije zaenkrat ni primerna, saj trenutno ni na voljo ustreznih tehničnih in ekonomsko uporabnih nadomestkov za fosfate v teh detergentih. Nadomestki za gospodinjske detergente za strojno pomivanje posode bodo v bližnji prihodnosti verjetno splošneje dostopni. Zato je primerno, da se predvidi omejitev uporabe fosfatov v teh detergentih. Ta omejitev bi se morala v prihodnje uporabljati od datuma, ko naj bi bili nadomestki za fosfate splošno dostopni, da se spodbudi razvoj novih proizvodov. Primerno je tudi, da se poleg sedanjih nacionalnih omejitev za fosfor v gospodinjskih detergentih za strojno pomivanje posode na podlagi dokazov določi največja dovoljena vsebnost fosfatov. Vendar bi bilo treba tudi predvideti, da bi Komisija pred začetkom uporabe omejitev v celotni Uniji, opravila temeljito oceno mejne vrednosti na podlagi najnovejših razpoložljivih podatkov in, če je utemeljeno, podati zakonodajni predlog. Ta ocena bi morala zajemati vpliv, ki ga imajo gospodinjski detergenti za strojno pomivanje posode z vsebnostjo fosforja nad in pod mejno vrednostjo iz

⁽¹⁾ UL C 132, 3.5.2011, str. 71.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu Evropske unije) in odločitev Sveta z dne 10. februarja 2012.

⁽³⁾ UL L 104, 8.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

- Priloge VIa ter nadomestkov teh detergentov na okolje, industrijo in potrošnike, ter upoštevati njihove stroške, razpoložljivost, učinkovitost pomivanja ter učinek na čiščenje odpadne vode.
- (5) Eden od ciljev te uredbe je varovanje okolja z zmanjšanjem evτροφikacije, ki jo povzročajo fosfati v gospodinjskih detergentih. Zato ne bi bilo primerno, da bi države članice, ki so že omejile vsebnost fosforja v gospodinjskih detergentih za strojno pomivanje posode, morale te omejitve prilagoditi še preden začnejo veljati omejitve Unije. Poleg tega je zaželeno, da se državam članicam dovoli čim prejšnji začetek postopnega uvajanja omejitev, določenih v tej uredbi.
- (6) V Uredbo (ES) št. 648/2004 je zaradi jasnosti namesto referenc na ISO standarde treba vključiti opredelitve izrazov „čiščenje“, „gospodinjski detergent za pranje perila“ in „gospodinjski detergent za strojno pomivanje posode“. Poleg tega je primerno pojasniti opredelitev „dajanje v promet“ ter uvesti novo opredelitev „dostopnost na trgu“.
- (7) Primerno je posodobiti način, na katerega Komisija objavlja sezname pristojnih organov in odobrenih laboratorijev, da bi čim prej zagotovili točne informacije.
- (8) Za prilagoditev Uredbe (ES) št. 648/2004 znanstvenemu in tehničnemu napredku ter uvedbo določb za detergente na osnovi topil in ustreznih posameznih omejitev koncentracij dišavnih alergenov glede na tveganje bi bilo treba v zvezi s spremembami prilog k tej uredbi, ki so potrebne za doseganje teh ciljev, na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zlasti je pomembno, da Komisija med svojim pripravljalnim delom izvede ustrezna posvetovanja, tudi na strokovni ravni. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasno, pravočasno in ustrezno posredovanje pomembnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (9) Države članice bi morale sprejeti pravila o kaznih zaradi kršitev Uredbe (ES) št. 648/2004 in zagotoviti njihovo uporabo. Navedene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (10) Primerno je zagotoviti odloženo uporabo nekaterih omejitev iz te uredbe in tako omogočiti izvajalcem, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, da sestavo svojih gospodinjskih detergentov za pranje perila in detergentov za strojno pomivanje posode z vsebnostjo fosfatov preoblikujejo z uporabo nadomestkov med rednim procesom preoblikovanja in da s tem zmanjšajo stroške.
- (11) Ker države članice ne morejo doseči ciljev te uredbe v zadostni meri, in sicer zmanjšanja vpliva fosfatov iz gospodinjskih detergentov na tveganje evτροφikacije, znižanja stroškov odstranjevanja fosfatov v čistilnih napravah za odpadne vode in zagotovitve nemotenega delovanja notranjega trga za gospodinjske detergente za pranje perila in detergente za strojno pomivanje posode, saj nacionalni ukrepi z različnimi tehničnimi specifikacijami ne morejo zagotoviti občutnega izboljšanja kakovosti vode, ki prehaja državne meje in jih je zato lažje doseči na ravni Unije, lahko ta sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (12) Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 648/2004 ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 648/2004 se spremeni, kot sledi:

1. v členu 1(2) se tretja in četrta alineja nadomestita in doda se nova, peta alineja, kot sledi:

- „— dodatno označevanje detergentov, vključno z dišavnimi alergeni,
- podatke, ki jih izdelovalci morajo dati na voljo pristojnim organom držav članic in zdravstvenemu osebju,
- omejitve vsebnosti fosfatov in drugih fosforjevih spojin v gospodinjskih detergentih za pranje perila in detergentih za strojno pomivanje posode.“;

2. člen 2 se spremeni, kot sledi:

- (a) vstavita se naslednji točki:

- „1a. ‚gospodinjski detergent za pranje perila‘ pomeni detergent za pranje perila, ki je bil dan v promet za nepoklicne uporabnike, tudi za uporabo v javnih pralnicah;

1b. „gospodinjski detergent za strojno pomivanje posode“ pomeni detergent, ki je bil dan v promet za uporabo v pomivalnih strojih nepoklicnim uporabnikom;“;

(b) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. ‚čiščenje‘ pomeni postopek, s katerim se neželena obloga s substrata ali iz njega odstrani in prenese v raztopino ali disperzijo;“;

(c) točka 9 se nadomesti in vstavi se nova točka, kot sledi:

„9. ‚dajanje na trg‘ pomeni prvo dostopnost na trgu Unije, vključno z uvozom na carinsko območje Unije;

9a. „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno bodisi neodplačno;“;

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 4a

Omejitve vsebnosti fosfatov in drugih fosfornih spojin

Detergenti, v katerih niso upoštevane omejitve vsebnosti fosfatov in drugih fosforjevih spojin iz Priloge VIa, se z datumi iz navedene priloge ne smejo več dajati na trg.“;

4. v členu 8 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim besedilom:

„4. Komisija objavi sezname pristojnih organov iz odstavka 1 in odobrenih laboratorijev iz odstavka 2.“;

5. v členu 11 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim besedilom:

„4. Poleg tega se na embalaži gospodinjskih detergentov za pranje perila in detergentov za strojno pomivanje posode navedejo informacije, predvidene v oddelku B Priloge VII.“;

6. odstavek 3 člena 12 se črta;

7. člena 13 in 14 se nadomestita in vstavi se nov člen, kot sledi:

„Člen 13

Spremembe prilog

1. Komisija je v skladu s členom 13a pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov o potrebnih spremembah

prilog I, II, III, IV, VII in VIII zaradi znanstvenega in tehničnega napredka. Komisija bo, če je le mogoče, uporabljala evropske standarde.

2. Komisija je v skladu s členom 13a pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov o spremembah prilog te uredbe v zvezi z detergenti na osnovi topil.

3. Kadar Znanstveni odbor za varstvo potrošnikov glede na tveganje določi posamezne omejitve koncentracij dišavnih alergenov, Komisija v skladu s členom 13a sprejme delegirane akte o spremembah in ustrezno prilagodi omejitve 0,01 %, opredeljeno v oddelku A Priloge VII.

Člen 13a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se pod pogoji iz tega člena prenese na Komisijo.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 13 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 19. aprila 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje do 19. julija 2016. Prenos pooblastila se ob koncu vsakega obdobja petih let samodejno izvrši in podaljšuje za nadaljnja obdobja petih let, razen če temu nasprotujeta Evropski parlament ali Svet vsaj tri mesece pred koncem vsakega takega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliceta pooblastilo iz člena 13. Pooblastilo preneha veljati s sklepom o preklicu pooblastila. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na drug dan, naveden v sklepu. Preklic ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem takoj uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 13, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 14

Klavzula o prostem pretoku

1. Države članice ne prepovejo, omejujejo ali ovirajo dostopnosti na trgu za detergente oziroma površinsko aktivne snovi za detergente, ki izpolnjujejo zahteve te uredbe, iz razlogov, obravnavanih v tej uredbi.

2. Države članice lahko ohranijo ali določijo nacionalna pravila glede omejitev vsebnosti fosfatov in drugih fosforjevih spojin v detergentih, za katere niso navedene omejitve vsebnosti v Prilogi VIa, kadar je to upravičeno, zlasti na podlagi zaščite javnega zdravja ali varovanja okolja ter kadar so na voljo ustrezna tehnična in ekonomska nadomestila.

3. Države članice lahko ohranijo nacionalna pravila, ki veljajo na 19. marec 2012 o omejitvah fosfatov in drugih fosforjevih spojin v detergentih, za katere omejitve iz Priloge VIa še niso začele veljati. Komisijo do 30. septembra 2012 obvestijo o obstoju takih nacionalnih ukrepov, ki lahko veljajo do datuma začetka uporabe omejitev iz Priloge VIa.

4. Države članice lahko od 19. marca 2012 do 31. decembra 2016 sprejmejo nacionalna pravila za uveljavitev omejitev vsebnosti fosfatov in drugih fosforjevih spojin iz točke 2 Priloge VIa, kadar je to utemeljeno, zlasti na podlagi zaščite javnega zdravja ali varovanja okolja in kadar so na razpolago tehnično in ekonomsko izvedljiva nadomestila. V skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (*), države članice Komisijo nemudoma uradno obvestijo o teh ukrepih.

5. Komisija objavi seznam nacionalnih ukrepov iz odstavkov 3 in 4.

(*) UL L 204, 21.7.1998, str. 37.“;

8. v členu 15 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar država članica upravičeno meni, da določeni detergent, čeprav izpolnjuje zahteve iz te uredbe, predstavlja tveganje za varnost ali zdravje ljudi oziroma živali ali tveganje za okolje, lahko sprejme vse ustreznečasne ukrepe sorazmerne z naravo tveganja, s katerimi zagotovi, da zadevni detergent tega tveganja ne predstavlja več, in ga v ustreznem roku umakne iz prometa ali odpokliče oziroma drugače omeji njegovo razpoložljivost.

O tem država članica nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo ter navede razloge za svojo odločitev.“;

9. člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Poročanje

1. Komisija bo na podlagi temeljite presoje do 31. decembra 2014 ob upoštevanju informacij držav članic

o vsebnosti fosforja v gospodinjskih detergentih za strojno pomivanje posode, danih v promet na njihovem ozemlju in glede na vse obstoječe ali nove znanstvene razpoložljive informacije o snoveh, uporabljenih v formulacijah, ki vsebujejo fosfate, ali v nadomestnih formulacijah ocenila, ali bi bilo treba spremeniti omejitve iz točke 2 Priloge VIa. Ta ocena zajema analizo vpliva gospodinjskih detergentov za strojno pomivanje posode z vsebnostjo fosforja nad in pod mejno vrednostjo iz Priloge VIa ter upošteva stroške, razpoložljivost, učinkovitost pomivanja ter učinke na čiščenje odpadne vode. Komisija to temeljito oceno predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Dodatno, če Komisija na podlagi te temeljite ocene iz odstavka 1 meni, da je treba popraviti omejitve fosfatov in drugih fosforjevih spojin, uporabljenih v gospodinjskih detergentih za strojno pomivanje posode, do 1. julija 2015 predloži tudi ustrezen zakonodajni predlog. Cilj vsakega tovrstnega predloga mora biti čim večje zmanjšanje negativnega vpliva vseh gospodinjskih detergentov za strojno pomivanje posode na širše okolje, pri čemer se upoštevajo vsi ekonomski stroški, opredeljeni v tej temeljiti oceni. Razen če Evropski parlament in Svet na podlagi ustreznega predloga do 31. decembra 2016 o tem ne odločita drugače, je mejna vrednost, določena v točki 2 Priloge VIa od datuma, določenega v isti točki, mejna vsebnost fosforja v gospodinjskih detergentih za strojno pomivanje posode.“;

10. člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve te uredbe in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. To lahko vključuje tudi ustrezne ukrepe, s katerimi lahko pristojni organi držav članic preprečijo razpoložljivost detergentov ali površinsko aktivnih snovi za detergente, ki niso skladni s to uredbo. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice nemudoma obvestijo Komisijo o navedenih določbah in o vseh nadaljnjih spremembah teh določb.

Pravila vključujejo ukrepe, ki pristojnim organom držav članic omogočajo zadržanje pošiljk detergentov, ki niso v skladu s to uredbo.“;

11. besedilo iz Priloge k tej uredbi se vstavi kot nova Priloga VIa k Uredbi (ES) št. 648/2004;

12. Priloga VII se spremeni, kot sledi:

(a) v oddelku A se črta naslednje besedilo:

„Če odbor SCCNFP glede na tveganje pozneje določi posamezne omejitve koncentracij dišavnih alergenov, Komisija predlaga sprejetje takih omejitev kot nadomestilo za zgoraj navedeno omejitev 0,01 %. Navedeni ukrepi za spremembo nebitvenih elementov te uredbe se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom z nadzorom iz člena 12(3).“;

(b) oddelek B se nadomesti z naslednjim:

„B. Označevanje podatkov o odmerjanju

Kot je predpisano v členu 11(4), se za označevanje detergentov, ki se prodajajo splošnim uporabnikom, uporabijo naslednje določbe.

Gospodinjski detergenti za pranje perila

Na embalaži detergentov, ki se prodajajo za splošno uporabo in so predvideni kot detergenti za pranje perila, so navedeni naslednji podatki:

- priporočene količine oziroma navodila za odmerjanje, izražene v mililitrih ali gramih, ki ustrezajo standardni polnitvi pralnega stroja za mehko, srednje trdo in trdo vodo ter za en ali dva cikla pralnega postopka,
- za močne detergente število standardnih polnitev pralnega stroja z „običajno umazanimi“ tkaninami in za detergente za pranje občutljivih tkanin število standardnih polnitev pralnega stroja z rahlo umazanimi tkaninami, ki se lahko operejo z vsebino embalaže v vodi srednje trdote, ki ustreza 2,5 mmol CaCO₃/l,

- prostornina merilne posodice, če je priložena, se navede v mililitrih ali gramih, na njej pa je označen odmerek detergenta za standardno polnitev pralnega stroja za mehko, srednje trdo in trdo vodo.

V skladu z opredelitvami iz Odločbe Komisije 1999/476/ES z dne 10. junija 1999 o določitvi okoljskih meril za dodelitev znaka Skupnosti za okolje detergentom za perilo (*) sta standardni polnitvi pralnega stroja 4,5 kg suhega perila za pranje z močnimi detergenti in 2,5 kg suhega perila za pranje z detergenti za občutljive tkanine. Detergent šteje kot močen detergent, razen če ga izdelovalec pretežno priporoča za nego tkanin, na primer pranje pri nižjih temperaturah, pranje občutljivih in barvnih tkanin.

Gospodinjski detergenti za strojno pomivanje posode

Na embalaži detergentov, ki se prodajajo za splošno uporabo in so predvideni kot detergenti za strojno pomivanje posode, so navedeni naslednji podatki:

- standardni odmerek, izražen v gramih ali mililitrih ali s številom tablet za glavni cikel pomivanja normalno umazane posode v polnem pomivalnem stroju za 12 pogrinjkov, ob upoštevanju, po potrebi, prilagoditev za mehko, srednje trdo in trdo vodo.

(*) UL L 187, 20.7.1999, str. 52. Odločba, kot je bila spremenjena s Sklepom 2011/264/EU (UL L 111, 30.4.2011, str. 34).“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

PRILOGA

„PRILOGA VIa

OMEJITVE VSEBNOSTI FOSFATOV IN DRUGIH FOSFORNIH SPOJIN

Detergent	Omejitve	Datumi, od katerih veljajo omejitve
1. Gospodinjski detergenti za pranje perila	Se ne bodo tržili, če je skupna vsebnost fosforja v priporočeni količini detergenta za uporabo v glavnem ciklu pralnega postopka za standardno polnitev pralnega stroja iz oddelka B Priloge VII za trdo vodo enaka ali večja od 0,5 grama — za normalno umazane tkanine v primeru močnih detergentov, — za rahlo umazane tkanine v primeru detergentov za občutljive tkanine.	30. junij 2013
2. Gospodinjski detergenti za strojno pomivanje posode	Se ne tržijo, če je skupna vsebnost fosforja v standardnem odmerku, kot je opredeljen v oddelku B Priloge VII, enaka ali večja od 0,3 grama.	1. januar 2017“

UREDBA (EU) št. 260/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Vzpostavitev enotnega trga elektronskih plačil v eurih, brez razlikovanj med nacionalnimi in čezmejnimi plačili, je potrebna za ustrezno delovanje notranjega trga. V ta namen želi projekt enotnega območja plačil v eurih (v nadaljevanju: SEPA – Single Euro Payments Area) razviti enotne vseevropske plačilne storitve, ki bi nadomestile obstoječe nacionalne plačilne storitve. Kot rezultat uvedbe odprtih, enotnih plačilnih standardov, pravil in praks, ter s pomočjo enotne obdelave plačil, bi morala SEPA omogočiti državljanom in podjetjem Unije uporabo varnih, uporabniku prijaznih in zanesljivih plačilnih storitev v eurih po konkurenčnih cenah. To bi se moralo uporabljati za SEPA plačila, bodisi znotraj ali izven nacionalnih meja, ob enakih osnovnih pogojih in v skladu z istimi pravicami in obveznostmi, ne glede na njihovo lokacijo znotraj Unije. SEPA bi morala biti izoblikovana tako, da bi omogočila dostop za nove udeležence na trgu in razvoj novih produktov ter ustvarila ugodne pogoje za povečanje konkurence na področju plačilnih storitev ter za neoviran razvoj in hitro uvedbo inovacij, povezanih s plačili, po celotni Uniji. Posledično bi morale izboljšane ekonomije obsega, izboljšane operativne učinkovitosti in okrepljene konkurence privedi do splošnega pritiska na

cene elektronskih plačil v eurih v smeri njihovega zniževanja, saj predstavljajo boljšo rešitev od vseh, s katerimi konkurirajo. Učinki tega bi morali biti pomembni, zlasti v državah članicah, v katerih so plačila v primerjavi z drugimi državami članicami razmeroma draga. Prehoda na SEPA zato ne bi smele spremljati splošne podražitve, niti za uporabnike plačilnih storitev nasploh niti konkretno za potrošnike. Kadar je uporabnik plačilne storitve potrošnik, bi morali namesto tega spodbujati načelo, da se ne zaračunavajo višji stroški. Komisija bo še naprej spremljala gibanje cen v plačilnem sektorju in se jo pozove, da pripravi letne analize tega gibanja.

(2) Uspeh SEPA je zelo pomemben v ekonomskem in političnem kontekstu. SEPA je popolnoma v skladu s strategijo Evropa 2020, ki želi doseči močnejše gospodarstvo, v katerem blaginja izhaja iz inovacij in učinkovitejše rabe razpoložljivih virov. Tako Evropski parlament v svojih resolucijah z dne 12. marca 2009 ⁽⁴⁾ in 10. marca 2010 ⁽⁵⁾ o uresničevanju SEPA kot tudi Svet v svojih sklepih, sprejetih 2. decembra 2009, sta poudarila pomembnost hitrega prehoda na SEPA.

(3) Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ⁽⁶⁾ predstavlja sodobno zakonsko podlago za vzpostavitev notranjega trga plačil, katerega ključni element je SEPA.

(4) Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti ⁽⁷⁾ prav tako zagotavlja številne poenostavitvene ukrepe za uspeh SEPA, kot so razširitev načela enakih stroškov za čezmejne direktne bremenitve in dostopnost z direktne bremenitve.

(5) Samoregulativni poskusi evropskega bančnega sektorja v okviru pobude SEPA se niso izkazali za zadostne za uspešno izvedbo usklajenega prehoda na sheme v celotni Uniji za kreditne prenose in direktne bremenitve na strani ponudbe in na strani povpraševanja. Zlasti se niso v zadostni meri in na pregleden način upoštevali

⁽¹⁾ UL C 155, 25.5.2011, str. 1.

⁽²⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 74.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 28. februarja 2012.

⁽⁴⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 166.

⁽⁵⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 43.

⁽⁶⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 266, 9.10.2009, str. 11.

interesi potrošnikov in drugi interesi. Treba bi bilo upoštevati mnenja vseh zainteresiranih strani. Poleg tega se za ta samoregulativni proces niso uporabljali ustrezni mehanizmi upravljanja, kar lahko delno pojasni počasno sprejemanje na strani povpraševanja. Medtem, ko nedavna ustanovitev Sveta SEPA pomeni bistveno izboljšanje upravljanja projekta SEPA, je v bistvu in formalno gledano upravljanje še vedno pretežno v rokah Evropskega sveta za plačila. Komisija bi morala zato pregledati ureditve upravljanja za celotni projekt SEPA pred koncem leta 2012 in po potrebi pripraviti predlog. Ta pregled bi moral med drugim preveriti sestavo Evropskega sveta za plačila, sodelovanje med Evropskim svetom za plačila in krovno strukturo upravljanja, kot je Svet SEPA, in vlogo te krovne strukture.

- (6) Samo hiter in celovit prehod na kreditne prenose in direktne bremenitve v celotni Uniji bo omogočil vse koristi integriranega plačilnega trga, s čimer bi lahko ukinili visoke stroške hkratnega vzdrževanja obstoječih in SEPA produktov. Zato bi bilo treba določiti pravila za izvajanje vseh transakcij s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami v eurih znotraj Unije. Kljub temu pa v tem trenutku še ne bi bilo primerno vključiti transakcij s karticami, saj so enotni standardi v Uniji za plačila s karticami še v fazi razvoja. Za denarna nakazila, notranje obdelana plačila, plačilne transakcije velikih vrednosti, plačila med ponudniki plačilnih storitev za njihov lastni račun in plačila prek mobilnih telefonov ali katerih koli drugih telekomunikacijskih in digitalnih naprav ali naprav informacijske tehnologije, omenjena pravila ne bi smela veljati, saj te plačilne storitve niso primerljive s kreditnimi prenosi ali direktnimi bremenitvami. Kadar je kot sredstvo za sprožitev plačilne transakcije na prodajnem mestu uporabljena plačilna kartica ali druga naprava, kot je mobilni telefon, na prodajnem mestu ali na daljavo, ki ima za neposredno posledico kreditni prenos ali direktno bremenitev plačilnega računa, identificiranega s pomočjo obstoječe nacionalne osnovne številke bančnega računa (BBAN) ali mednarodne številke bančnega računa (IBAN), bi bilo treba to plačilno transakcijo vključiti. Poleg tega ta uredba ni primerna za plačila, ki so zaradi svojih specifičnih značilnosti, kot so visoka prioriteta, nujnost in zlasti veliki zneski, opravljena preko plačilnih sistemov za velike vrednosti. Ta izključenost ne bi smela vključevati direktnih bremenitev, razen če je plačnik izrecno zahteval plačilo preko plačilnega sistema za velike vrednosti.
- (7) Trenutno obstaja več plačilnih storitev, večinoma za plačila prek interneta, ki tudi uporabljajo IBAN in poslovno identifikacijsko kodo banke (BIC) in ki temeljijo na kreditnih prenosi ali direktnih bremenitvah, vendar imajo dodatne značilnosti. Te storitve se bodo predvidoma razširile čez trenutne državne meje in bi lahko zapolnile potrebo potrošnikov po inovativnih, varnih in poceni plačilnih storitvah. Da se takih storitev ne bi izključilo iz trga, bi se morala ureditev končnih datumov

za kreditne prenose in direktne bremenitve v tej uredbi nanašati samo na kreditne prenose ali direktne bremenitve, ki so osnova teh transakcij.

- (8) Pri veliki večini plačilnih transakcij v Uniji je možno identificirati enoznačen plačilni račun, ki uporablja samo IBAN brez dodatne navedbe kode BIC. Glede na to dejstvo so banke v številnih državah članicah že vzpostavile sezname, podatkovne baze ali druga tehnična sredstva za identifikacijo BIC, ki ustreza določenemu IBAN-u. Koda BIC se zahteva v zelo majhnem številu primerov. Zdi se neupravičeno in izredno obremenjujoče za plačnike in prejemnike plačil v celotni Uniji, da bi ti morali vedno navesti kodo BIC poleg IBAN-a zaradi majhnega števila primerov, v katerih je to trenutno potrebno. Za ponudnike plačilnih storitev in druge stranke bi bil precej bolj enostaven pristop, po katerem bi se rešilo in odpravilo primere, v katerih plačilnega računa ni možno nedvoumno opredeliti na podlagi IBAN-a. Zato bi bilo treba razviti potrebna tehnična sredstva, da bodo lahko vsi uporabniki nedvoumno opredelili plačilni račun samo na podlagi IBAN-a.
- (9) Za izvedbo kreditnega prenosa mora biti plačilni račun prejemnika dostopen. Zato bi bilo treba na območju Unije uveljaviti obvezo o dosegljivosti, s katero se bo spodbudil uspešen prevzem storitev kreditnih prenosov in direktnih bremenitev v celotni Uniji. Poleg tega je za izboljšanje preglednosti primerno združiti navedeno obvezo in obvezo o dosegljivosti za direktne bremenitve iz Uredbe (ES) št. 924/2009 v enem samem aktu. Vsi plačilni računi prejemnika, dostopni za nacionalni kreditni prenos, bi morali biti dostopni tudi preko sheme za kreditne prenose za celotno Unijo. Vsi plačilni računi plačnika, dostopni za nacionalne direktne bremenitve, bi morali biti dostopni tudi preko sheme za direktne bremenitve za celotno Unijo. To bi se moralo uporabljati ne glede na to, ali ponudnik plačilnih storitev sodeluje v določeni shemi za kreditne prenose ali direktne bremenitve.
- (10) Tehnična interoperabilnost je predpogoj konkurence. Da bi vzpostavili integriran trg elektronskih plačilnih sistemov v eurih, je nujno, da obdelave kreditnih prenosov in direktnih bremenitev ne ovirajo poslovni predpisi ali tehnične prepreke, kot so obvezno sodelovanje v več kot enem sistemu za poravnavo čezmejnih plačil. Kreditni prenosi in direktne bremenitve bi morali biti izvedeni na podlagi shem, katerih osnovna pravila so upoštevana s strani ponudnikov plačilnih storitev, ki predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev v večini držav članic in pomenijo večino ponudnikov plačilnih storitev v Uniji in so enaka za čezmejno in izključno nacionalne transakcije s kreditnim prenosom ali direktno bremenitvijo. Kjer obstaja več kot en plačilni sistem za obdelavo takih plačil, bi morali biti ti plačilni sistemi interoperabilni z uporabo standardov za celotno Unijo in mednarodnih standardov, tako da bi vsi uporabniki in ponudniki plačilnih storitev lahko uživali prednosti nedeljivih plačil v eurih znotraj celotne Unije.

- (11) Medtem, ko morajo biti sheme za kreditne prenose ali direktnih bremenitev med podjetji skladne z vsemi ostalimi določbami v tej uredbi, vključno z enakimi pravili za čezmejne in nacionalne transakcije, ni nujno, da se glede na posebne značilnosti poslovnega trga uporablja zahteva, da morajo udeleženci predstavljati večino ponudnikov plačilnih storitev v večini držav članic, temveč, da bi morali ponudniki plačilnih storitev, ki ponujajo storitve kreditnega prenosa ali direktne bremenitve med podjetji, predstavljati večino ponudnikov plačilnih storitev v večini držav članic, v katerih so takšne storitve na voljo, in ki bi predstavljali večino ponudnikov plačilnih storitev, ki ponujajo takšne storitve v Uniji.
- (12) Ključno je identificirati tehnične zahteve, ki nedvoumno določajo značilnosti, ki jih morajo upoštevati plačilne sheme za celotno Unijo, ki bodo oblikovane pod ustrežno ureditvijo upravljanja, da bi dosegli interoperabilnost med plačilnimi sistemi. Takšne tehnične zahteve ne bi smele ovirati prožnosti in inovativnosti, ampak bi morale biti odprte in nevtralne do potencialnih novih razvojnih dogodkov in izboljšav na plačilnem trgu. Tehnične zahteve bi morale biti zasnovane ob upoštevanju posebnih značilnosti kreditnih prenosov in direktnih bremenitev, še posebej v zvezi s podatkovnimi elementi, ki jih vsebuje plačilno sporočilo.
- (13) Pomembno je sprejeti ukrepe za krepitev zaupanja uporabnikov plačilnih storitev v uporabo takšnih storitev, zlasti za direktne bremenitve. Takšni ukrepi bi plačnikom omogočili, da dajo svojim ponudnikom plačilnih storitev navodilo, da omejijo novčevanje direktnih bremenitev do določenega zneska ali v določenem časovnem okviru ter da vzpostavijo poseben pozitiven ali negativen seznam prejemnikov plačil. V okviru vzpostavitve shem za direktne bremenitve v celotni Uniji se zdi primerno, da imajo potrošniki lahko koristi od takšnih kontrol. Ne glede na praktično izvajanje takšnih kontrol prejemnikov plačil je pomembno, da so ponudniki plačilnih storitev zmožni opraviti takšne kontrole na podlagi IBAN-a in za prehodno obdobje, vendar samo, kadar je to potrebno, kode BIC ali nekaterih drugih enoznačnih identifikacij določenih prejemnikov plačil. Druge pomembne pravice uporabnikov so že določene v Direktivi 2007/64/ES in bi jih bilo treba v celoti zagotavljati.
- (14) Tehnična standardizacija je temeljni pogoj integracije omrežij, kakršno je plačilni trg Unije. Uporaba standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropski organi za standardizacijo, bi morala biti obvezna od določenega datuma za vse zadevne transakcije. V okviru plačil so taki obvezni standardi IBAN, BIC in sporočilni standard finančnih storitev „ISO 20022 XML“. Uporaba omenjenih standardov s strani vseh ponudnikov plačilnih storitev je torej pogoj popolne interoperabilnosti znotraj Unije. Zlasti bi bilo treba obvezno uporabo številke IBAN in po potrebi kode BIC v državah članicah spodbujati z obsežnimi ukrepi komuniciranja in olajševanja uporabe, da bi omogočili neoviran in enostaven prehod na sistem kreditnih prenosov v vsej Uniji in direktnih bremenitev, zlasti za potrošnike. Ponudniki plačilnih storitev bi morali imeti možnost, da se dogovorijo dvostransko ali večstransko o razširitvi osnovnih latinskih znakov za podporo regijskih razlik pri standardnih sporočilih v SEPA.
- (15) Ključno je, da so vsi akterji, zlasti državljani Unije, ustrezno in pravočasno obveščeni, tako da so v celoti pripravljeni na spremembe, ki jih prinaša SEPA. Ključne zainteresirane strani kot so ponudniki plačilnih storitev, javne uprave in nacionalne centralne banke ter drugi večji uporabniki rednih plačil bi morali zato izvesti posebne in obsežne informativne kampanje, sorazmerne s potrebami njihovih ciljnih skupin in njim tudi prilagojene, da se poveča javna osveščenost in državljane pripravi za prehod na SEPA. Zlasti je treba državljane seznaniti s preходом z BBAN na uporabo IBAN. Nacionalni usklajevalni odbori za SEPA so najboljši naslov za usklajevanje takšnih informativnih kampanj.
- (16) Da bi potrošnikom zagotovili usklajen, jasen in enostaven proces prehoda, je primerno določiti enoten rok za prenos, do katerega bi morale transakcije s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami upoštevati omenjene tehnične zahteve, hkrati pa pustiti trg odprt za nadaljnji razvoj in inovacije.
- (17) V prehodnem obdobju bi morale države članice dovoliti ponudnikom plačilnih storitev, da ti potrošnikom še naprej omogočajo uporabo BBAN za nacionalne plačilne transakcije pod pogojem, da zadevni ponudnik plačilne storitve zagotovi interoperabilnost s tehničnim in varnim pretvarjanjem BBAN v zadevno enoznačno identifikacijo plačilnega računa. Ponudnik plačilne storitve ne bi smeli zaračunati nobenih neposrednih ali posrednih stroškov ali drugih provizij, povezanih s to storitvijo.
- (18) Čeprav se stopnja razvoja kreditnih prenosov in direktnih bremenitev med posameznimi državami članicami razlikuje, bi skupni končni datum na podlagi primerno dolgega časovnega okvira za izvajanje, ki omogoča izvedbo vseh potrebnih postopkov, prispeval k usklajenemu, skladnemu in integriranemu prehodu na SEPA in bi pomagal preprečiti sistem SEPA na podlagi dveh hitrosti, kar bi povzročilo večjo zmedo med potrošniki.
- (19) Ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev bi bilo treba dati dovolj časa za prilagoditev na tehnične zahteve. To obdobje pa ne bi smelo po nepotrebem zadrževati uveljavljanja koristi za potrošnike ali kaznovati prizadevanj proaktivnih operaterjev, ki so že prešli na sistem SEPA. Za nacionalne in čezmejne plačilne transakcije bi morali ponudniki plačilnih storitev strankam na malo-prodajni ravni ponuditi potrebne tehnične storitve, da bi zagotovili nemoten in varen prehod na tehnične zahteve iz te uredbe.

- (20) Pomembno je zagotoviti pravno varnost plačilni industriji glede poslovnih modelov za direktne bremenitve. Regulacija večstranskih pristojbin za izmenjavo za direktne bremenitve je nujna za vzpostavitev nepristranskih konkurenčnih pogojev med ponudniki plačilnih storitev in s tem za omogočanje razvoja enotnega trga direktnih bremenitev. Take pristojbine za transakcije, ki so zavrnjene, odklonjene, vrnjene ali razveljavljene, ker ne morejo biti pravilno izvršene ali povzročati izjemne obdelave (t. i. R transakcije, pri katerih črka R lahko pomeni zavrnjeno, odklonjeno, vrnjeno, razveljavljeno, preklicano in zahtevano za preklic), bi lahko prispevale k učinkoviti razdelitvi stroškov znotraj enotnega trga. Zato se zdi, da bi bilo za vzpostavitev učinkovitega evropskega trga direktnih bremenitev koristno prepovedati zaračunavanje večstranskih pristojbin za izmenjavo na transakcijo. Kljub temu pa bi morale biti pristojbine za R-transakcije dovoljene, če izpolnjujejo določene pogoje. Za zagotavljanje preglednosti in zaščite potrošnikov morajo ponudniki plačilnih storitev potrošnikom zagotoviti jasne in razumljive informacije o pristojbinah za R-transakcije. V vsakem primeru pravila za R-transakcije ne bi smela posegati v uporabo členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Nadalje bi bilo treba ugotoviti, da imajo na splošno direktne bremenitve in plačila s karticami različne značilnosti, zlasti v smislu višjega potenciala za prejemnike plačil, da tako spodbujajo plačnike k uporabi direktnih bremenitev na podlagi predhodno obstoječe pogodbe med prejemnikom plačila in plačnikom, medtem ko za plačila s karticami ne obstaja takšna predhodna pogodba in je plačilna transakcija pogosto osamljen in nereden dogodek. Zato določbe o večstranskih pristojbinah za izmenjavo za direktne bremenitve ne posegajo v analizo pod konkurenčnimi pogoji EU za večstranske pristojbine za izmenjavo za transakcije s plačilnimi karticami. Dodatne izbirne storitve niso vključene v prepoved v tej uredbi, če se jasno in nedvoumno razlikujejo od osrednjih storitev direktne bremenitve in če so ponudniki plačilnih storitev in uporabniki plačilnih storitev popolnoma svobodni glede ponudbe ali uporabe takšne storitve. Kljub temu zanje še naprej veljajo konkurenčni predpisi na ravni Unije in na nacionalni ravni.
- (21) Zato bi morala biti možnost za uporabo večstranskih pristojbin za izmenjavo (MIF) za vsako transakcijo za nacionalne in čezmejne direktne bremenitve časovno omejena, za uporabo pristojbin za izmenjavo za R-transakcije pa bi bilo treba določiti splošne pogoje.
- (22) Komisija bi morala spremljati višino pristojbin za R-transakcije v vseh državah članicah. Pristojbine za R-transakcije na notranjem trgu bi se morale v času zblíževati, tako da se ne bi razlikovale med državami članicami do mere, ki ne omogoča več enakih konkurenčnih pogojev.
- (23) V nekaterih državah članicah že obstajajo nekatere plačilne storitve, ki so v osnovi kreditni prenos oziroma direktne bremenitve, ki pa imajo zelo specifične funkcionalnosti, pogosto iz zgodovinskih ali pravnih razlogov. Transakcijski obseg takih storitev je običajno majhen. Takšne storitve bi zato lahko razvrstili kot produkte tržnih niš. Prehodno obdobje za te produkte tržnih niš, dovolj dolgo za minimaliziranje učinkov prehoda na SEPA na uporabnike plačilnih storitev, bi moralo pomagati obema stranema trga, da se najprej osredotočita na prehod večine kreditnih prenosov in direktnih bremenitev, in s tem omogočiti čimprejše doseganje večine potencialnih koristi integriranega plačilnega trga v Uniji. V nekaterih državah članicah obstajajo posebni instrumenti direktne bremenitve, ki se zdijo zelo podobni transakcijam s plačilno kartico, saj plačnik na prodajnem mestu uporabi kartico za začetek izvedbe plačilne transakcije; vendar pa je osnovna plačilna transakcija direktna bremenitev. V takšnih plačilnih transakcijah se kartica uporabi samo za branje, da se olajša elektronska priprava pooblastila, ki ga mora podpisati plačnik na prodajnem mestu. Čeprav takšnih plačilnih storitev ni mogoče opredeliti kot tržne niše, je zanje potrebno prehodno obdobje, saj gre za precej obsežne transakcije. Da bi zainteresiranim stranem omogočili izvajanje ustreznega nadomestnega sistema SEPA, bi moralo biti prehodno obdobje zadosti dolgo.
- (24) Za delovanje notranjega plačilnega trga v praksi je treba nujno zagotoviti, da bodo plačniki, kot so potrošniki, podjetja ali javni organi, lahko izvršili kreditni prenos na plačilni račun prejemnika preko ponudnikov plačilnih storitev, ki se nahajajo v drugih državah članicah in ki bodo dostopni v skladu s to uredbo.
- (25) Da bi zagotovili nemoten prehod na SEPA, bi morale veljavno dovoljenje prejemnikov plačila za unovčevanje ponavljajočih direktnih bremenitev v obstoječem sistemu ostati veljavno po roku za prenos, določenem v tej uredbi. Takšno dovoljenje bi bilo treba obravnavati, kot da pomeni soglasje ponudniku plačilnih storitev, da izvrši ponavljajoče direktne bremenitve, ki jih unovči prejemnik plačila v skladu s to uredbo, kadar ni nacionalne zakonodaje, ki bi zajemala trajno veljavnost pooblastila ali sporazumov med strankami, ki spreminjajo pooblastila za direktne bremenitve, da bi zagotovili njihovo nadaljevanje. Pravice potrošnikov je treba zaščititi in kjer imajo obstoječa pooblastila za direktno bremenitev brez-pogojno pravico do povračila, bi bilo treba takšne pravice ohraniti.
- (26) Pristojni organi bi morali imeti ustrezna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje svojih nalog v zvezi s spremljanjem ter za sprejetje vseh potrebnih ukrepov, vključno z obravnavo pritožb, s katerimi bi zagotovili, da ponudniki plačilnih storitev izpolnjujejo to uredbo. Prav tako bi morale države članice zagotoviti, da se lahko vložijo pritožbe zoper uporabnike plačilnih storitev, ki ne izpolnjujejo te uredbe, ter da se lahko to uredbo izvaja na učinkovit način z upravnimi ali sodnimi sredstvi. Za spodbujanje skladnosti s to uredbo pristojni organi različnih držav članic med seboj sodelujejo, po potrebi tudi z Evropsko centralno banko – ECB ter nacionalnimi

centralnimi bankami držav članic in drugimi pomembnimi pristojnimi organi, kot je Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ – EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, ki velja za ponudnike plačilnih storitev.

- (27) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki veljajo za kršitve te uredbe ter zagotoviti, da so te kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter da se izvajajo. Te kazni se ne bi smele uporabljati za potrošnike.
- (28) Da bi se zagotovila možnost povrnitve škode v primerih nepravilne uporabe te uredbe ali kadar pride med uporabniki in ponudniki plačilnih storitev do sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi v skladu s to uredbo, bi morale države članice določiti ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke za povrnitev škode. Države članice bi lahko določile, da se ti postopki uporabljajo le za potrošnike ali le za potrošnike in mikropodjetja.
- (29) Komisija bi morala predložiti poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, EBA in ECB o izvajanju te uredbe. Poročilu bi bilo treba po potrebi priložiti predlog za spremembo te uredbe.
- (30) Da bi se zagotovila ažurnost tehničnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte glede teh tehničnih zahtev. V izjavi (št. 39) o členu 290 PDEU, ki je priložena Sklepni listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, se je konferenca seznanila z namero Komisije, da se bo pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev v skladu z ustaljeno prakso še naprej posvetovala s strokovnjaki, ki jih bodo imenovalе države članice. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna in pregledna posvetovanja, vključno z ECB in vsemi zainteresiranimi stranmi. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno ter na ustrezen način.
- (31) Ker bi morali ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državah članicah, katerih valuta ni euro, opraviti več posebnega pripravljalnega dela izven plačilnega trga za njihove nacionalne valute, bi bilo treba tem ponudnikom

plačilnih storitev odobriti odlog uporabe teh tehničnih zahtev za določen čas. Države članice, katerih valuta ni euro, bi kljub temu morale izpolniti tehnične zahteve za oblikovanje resničnega evropskega plačilnega območja, ki bo okrepilo notranji trg.

- (32) Da bi zagotovili široko podporo javnosti za SEPA, je bistvena visoka raven varstva za plačnike, zlasti za transakcije z direktnimi bremenitvami. Sedanja in edina vseevropska shema za direktne bremenitve za potrošnike, ki jo je razvil Evropski svet za plačila, zagotavlja brez-pogojno pravico do povračila za avtorizirana plačila v obdobju osmih tednov od datuma, na katerega so bila sredstva odtegnjena, medtem ko za to pravico do povračila velja več pogojev iz člena 62 in 63 Direktive 2007/64/ES. Z vidika prevladujočih razmer na trgu in potrebe po zagotovitvi visoke ravni varstva potrošnikov je treba vpliv teh določb oceniti v poročilu, ki ga Komisija v skladu s členom 87 Direktive 2007/64/ES najpozneje do 1. novembra 2012 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in ECB in po potrebi priloži predlog za njegovo revizijo.
- (33) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov v skladu s to uredbo. Prehod na SEPA ter uvedba skupnih standardov in pravil za plačila bi morala temeljiti na spoštovanju nacionalnega prava o varstvu občutljivih osebnih podatkov v državah članicah ter varovati interese državljanov Unije.
- (34) Finančna sporočila v zvezi s plačili in prenosi znotraj SEPA so zunaj področja uporabe Sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike z dne 28. junija 2010 o obdelavi in posredovanju podatkov o sporočilih glede finančnih plačil iz Evropske unije Združenim državam Amerike za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti⁽³⁾.
- (35) Ker cilja te uredbe, zlasti uvedbe tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se jih zaradi svojega obsega ali učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski Uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 195, 27.7.2010, str. 5.

(36) V skladu s členom 5(1) Uredbe (ES) št. 924/2009 države članice odpravijo nacionalne obveznosti v zvezi s poročanjem o plačilni bilanci na podlagi poravnave, ki veljajo za ponudnike plačilnih storitev za plačilno bilančne statistike v zvezi s plačilnimi transakcijami njihovih strank za plačila do 50 000 EUR. Zbiranje statistike o plačilni bilanci na podlagi poravnave je nastalo po odpravi deviznih kontrol in do sedaj predstavlja najpomembnejši vir podatkov poleg drugih, kot so neposredne ankete, ki prispevajo k dobri kakovosti statistike. Od začetka devetdesetih let so nekatere države članice želele, da statistike temeljijo bolj na informacijah, ki jih neposredno posredujejo podjetja in gospodinjstva, kot pa na podatkih, ki jih posredujejo banke v imenu svojih strank. Čeprav poročanje na podlagi poravnave predstavlja rešitev, ki z vidika celotne družbe zmanjšuje stroške zbiranja plačilnih bilanc ter zagotavlja kakovostno statistiko, pa lahko z ožjega vidika čezmejnih plačil vzdrževanje takšnega poročanja v nekaterih državah članicah zmanjša učinkovitost in poveča stroške. Ker je eden izmed ciljev SEPA zmanjšati stroške čezmejnih plačil, bi bilo treba v celoti odpraviti poročanje za plačilne bilance na podlagi poravnave.

(37) Za okrepitev pravne varnosti je primerno uskladiti časovne roke za pristojbine za izmenjavo, določene v členu 7 Uredbe (ES) št. 924/2009, z določbami iz te uredbe.

(38) Uredbo (ES) št. 924/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za transakcije s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami v eurih znotraj Unije, pri katerih se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata znotraj Unije oziroma pri katerih se edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahaja znotraj Unije.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev in znotraj njih, vključno z njihovimi zastopniki ali podružnicami, za njihov lastni račun;
- (b) plačilne transakcije, ki se obdelujejo in poravnajo s sistemi za plačila velikih vrednosti, ne pa plačilne transakcije z direktnimi bremenitvami, pri katerih plačnik ni izrecno zahteval, da se izvršijo preko sistema za plačila velikih vrednosti;
- (c) plačilne transakcije, izvedene preko plačilnih kartic ali podobnih naprav, vključno z dvigi gotovine, razen če se plačilna kartica ali podobna naprava uporabi samo za gene-

riranje informacij, ki so potrebne, da se neposredno izvrši kreditni prenos ali direktna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega BBAN ali IBAN;

- (d) plačilne transakcije, izvedene z uporabo telekomunikacijskih, digitalnih ali IT naprav, katerih posledica ni kreditni prenos ali direktna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN;
- (e) denarna nakazila, kot je določeno v členu 4(13) Direktive 2007/64/ES;
- (f) plačilne transakcije, pri katerih gre za prenos elektronskega denarja, kot določeno v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja⁽¹⁾, razen če je posledica takšnih transakcij kreditni prenos ali direktna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN.

3. V primeru, ko plačilne sheme temeljijo na plačilnih transakcijah s kreditnimi prenosi ali direktnimi bremenitvami, imajo pa dodatne izbirne značilnosti ali storitve, se ta uredba uporablja samo za navedene temeljne kreditne prenose ali direktne bremenitve.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „kreditni prenos“ pomeni nacionalno ali čezmejno plačilno storitev knjiženja v dobro plačilnega računa prejemnika plačila na podlagi plačilne transakcije ali serije plačilnih transakcij s plačilnega računa plačnika, ki jo opravi ponudnik plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun plačnika na podlagi navodil, ki mu jih daje plačnik;
2. „direktna bremenitev“ pomeni nacionalno ali čezmejno plačilno storitev knjiženja v breme plačilnega računa plačnika, pri čemer je plačilna transakcija odrejena s strani prejemnika plačila na podlagi plačnikove privolitve;
3. „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima odprt plačilni račun in privoli v izvedbo plačilnega naloga s tega plačilnega računa ali, če plačilni račun plačnika ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog za prenos na plačilni račun prejemnika plačila;
4. „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima odprt plačilni račun in ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
5. „plačilni račun“ pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij;

⁽¹⁾ UL L 267, 10.10.2009, str. 7.

6. „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos sredstev v okviru formalnih in standardiziranih dogovorov ter skupnih pravil za obdelavo, obračun ali poravnavo plačilnih transakcij;
7. „plačilna shema“ pomeni enotno zbirko pravil, praks in standardov in/ali izvedbenih smernic, dogovorjenih med ponudniki plačilnih storitev za izvrševanje plačilnih transakcij v Uniji in med državami članicami, ki je ločena od kakršne koli infrastrukture ali plačilnega sistema, ki podpira njeno izvedbo;
8. „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki spada v katero koli od kategorij iz člena 1(1) Direktive 2007/64/ES ter fizične in pravne osebe iz člena 26 Direktive 2007/64/ES, ne vključuje pa organov iz člena 2 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾, ki jim je bila odobrena opustitev na podlagi člena 2(3) Direktive 2007/64/ES;
9. „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila;
10. „plačilna transakcija“ pomeni dejanje prenosa sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila med plačilnimi računi v Uniji, in ki je neodvisno od obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila, na katerih temelji;
11. „plačilni nalog“ pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvršitev plačilne transakcije;
12. „pristojbina za izmenjavo“ pomeni pristojbino, plačano med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in ponudnikom plačilnih storitev prejemnika plačila za transakcijo z direktno bremenitvijo;
13. „večstranska pristojbina za izmenjavo“ pomeni večstransko pristojbino za izmenjavo, ki je predmet dogovora med več kot dvema ponudnikoma plačilnih storitev;
14. „BBAN“ pomeni identifikacijsko številko plačilnega računa, ki nedvoumno določa posamezni plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v državi članici in ki jo je možno uporabiti le za nacionalne plačilne transakcije, medtem ko se za čezmejne plačilne transakcije za isti plačilni račun uporablja IBAN;
15. „IBAN“ pomeni mednarodno identifikacijsko številko plačilnega računa, ki nedvoumno določa posamezni plačilni račun v državi članici, katerega sestavine je določila Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO);
16. „BIC“ pomeni poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, katere sestavine določa ISO;
17. „standard ISO 20022 XML“ pomeni standard za razvoj elektronskih finančnih sporočil, kot ga je določila ISO, in ki vsebuje fizično predstavitev plačilnih transakcij v XML obliki, v skladu s poslovnimi pravili in smernicami izvajanja shem po celi Uniji za plačilne transakcije, ki jih zajema ta uredba;
18. „sistemi za plačila velikih vrednosti“ pomenijo plačilne sisteme, katerih glavni namen je obdelava, kliring ali poravnava posamičnih plačilnih transakcij, ki imajo visoko prioriteto, so nujni in večinoma velikih vrednosti;
19. „datum poravnave“ pomeni datum, na katerega se poravnajo obveznosti glede prenosa sredstev med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila;
20. „zbiranje“ pomeni del transakcije z direktno bremenitvijo, ki se začne z njeno sprožitvijo s strani prejemnika plačila do njenega konca preko običajne bremenitve plačnikovega plačilnega računa;
21. „pooblastilo“ pomeni izraz soglasja in odobritve, ki jo da plačnik prejemniku plačila in (neposredno ali posredno preko prejemnika plačila) ponudniku plačilnih storitev plačnika, da lahko prejemnik plačila sproži zbiranje za bremenitev plačnikovega navedenega plačilnega računa ter da omogoči plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev, da izpolni takšna navodila;
22. „sistem za plačila na drobno“ pomeni plačilni sistem, katerega glavni namen je obdelava, obračun ali poravnava kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, ki so običajno združene za namene pošiljanja in so predvsem malih vrednosti ter niso prednostne, in ne predstavljajo sistema za plačila velikih vrednosti;
23. „mikropodjetje“ pomeni podjetje, ki je ob sklenitvi pogodbe o plačilni storitvi podjetje, kot je opredeljeno v členu 1 in členu 2(1) ter (3) Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ⁽²⁾;
24. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v pogodbah o plačilnih storitvah izvršuje namene, ki niso trgovinski, poslovni ali poklicni;
25. „R-transakcija“ pomeni plačilno transakcijo, ki je ponudnik plačilnih storitev ne more ustrezno izvesti ali ima za posledico izjemno obdelavo, med drugim zaradi pomanjkanja sredstev, preklica, napačnega zneska ali napačnega datuma, pomanjkanja pooblastila ali napačnega ali zaprtega računa;
26. „čezmejna plačilna transakcija“ pomeni plačilno transakcijo, ki jo sproži plačnik ali prejemnik plačila, pri kateri se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v različnih državah članicah;
27. „nacionalna plačilna transakcija“ pomeni plačilno transakcijo, ki jo sproži plačnik ali prejemnik plačila, pri kateri se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v isti državi članici;

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

28. „referenčna stranka“ pomeni fizično ali pravno osebo, v imenu katere plačnik izvrši plačilo ali prejemnik plačila prejme plačilo.

Člen 3

Dostopnost

1. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme bo dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za kreditne prenose, sprožene s strani plačnika preko ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice.

2. Ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne bremenitve v okviru plačilne sheme, bo dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za direktne bremenitve, sprožene s strani prejemnika plačila preko ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice.

3. Odstavek 2 se uporablja samo za direktne bremenitve, ki so potrošnikom kot plačnikom na voljo v okviru plačilne sheme.

Člen 4

Interoperabilnost

1. Plačilne sheme, ki jih uporabljajo ponudniki plačilnih storitev za namen izvajanja kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) njihova pravila so enaka za nacionalne in čezmejne transakcije s kreditnim prenosom v Uniji in podobno za nacionalne in čezmejne transakcije z direktno bremenitvijo znotraj Unije, in
- (b) udeleženci v plačilni shemi predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev znotraj večine držav članic, in predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev v Uniji, ob upoštevanju samo ponudnikov plačilnih storitev, ki opravljajo kreditne prenose oziroma direktne bremenitve.

Za namene točke (b) prvega pododstavka, v kateri niti plačnik niti prejemnik plačila nista potrošnika, se upoštevajo samo države članice, v katerih ponudniki plačilnih storitev ponujajo in opravljajo takšne storitve.

2. Upravitelj ali v primeru, da ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno znotraj Unije zagotovijo, da je njihov plačilni sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Unije s pomočjo uporabe standardov, razvitih s strani mednarodnih ali evropskih organov za standardizacijo. Poleg tega ne sprejmejo poslovnih pravil, ki omejujejo interoperabilnost z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Unije. Plačilni sistemi, vzpostavljeni v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev⁽¹⁾, morajo zagotoviti samo tehnično interoperabilnost z drugimi plačilnimi sistemi, vzpostavljenimi z isto direktivo.

⁽¹⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

3. Obdelave kreditnih prenosov in direktnih bremenitev ne smejo omejevati tehnične ovire.

4. Lastnik plačilne sheme ali v primeru, da ni uradnega lastnika plačilne sheme, vodilni sodelujoči v novo vstopajoči plačilni shemi za plačila na drobno, v kateri sodelujejo udeleženci iz vsaj osmih držav članic, lahko zaprosi pristojne organe v državi članici, v kateri se nahaja lastnik ali vodilni sodelujoči plačilne sheme, za začasno izvzetje od pogojev iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1. Ti pristojni organi lahko po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi v drugih državah članicah, v katerih ima nova shema sodelujoče, Komisijo in ECB odobrijo takšno izvzetje za največ tri leta. Ti pristojni organi svojo odločitev utemeljijo s potencialom, ki ga ima nova plačilna shema, da se razvije v polno delujočo vseevropsko plačilno shemo in z njenim prispevkom k izboljšanju konkurence ali k spodbujanju inovacij.

5. Z izjemo plačilnih storitev, ki jim koristi opustitev iz člena 16(4), se ta člen začne izvajati do 1. februarja 2014.

Člen 5

Zahteve za transakcije s kreditnim prenosom in direktno bremenitvijo

1. Ponudniki plačilnih storitev izvedejo transakcije s kreditnim prenosom in direktno bremenitvijo v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) uporabiti morajo identifikacijo plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge za identifikacijo plačilnih računov, ne glede na to, kje se nahaja zadevni ponudnik plačilnih storitev;
- (b) morajo uporabiti sporočila v obliki, določeni v točki 1(b) Priloge, kadar posredujejo plačilne transakcije drugemu ponudniku plačilnih storitev ali preko sistema za plačila na drobno;
- (c) morajo zagotoviti, da uporabnik plačilnih storitev uporablja identifikacijo plačilnega računa, ki je določena v točki 1(a) Priloge za identifikacijo plačilnih računov, ne glede na to, ali se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot tudi prejemnika plačila ali edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahajajo v isti državi članici ali v različnih državah članicah;
- (d) morajo zagotoviti, da se uporabi oblika sporočila, ki je določena v točki 1(b) Priloge, kadar uporabnik plačilnih storitev, ki ni potrošnik ali mikropodjetje, sproži ali sprejme posamezne kreditne prenose ali posamezne direktne bremenitve, ki niso posredovane posamezno, temveč so združene za pošiljanje.

Brez poseganja v točko (b) prvega pododstavka ponudniki plačilnih storitev na posebno zahtevo uporabnika plačilnih storitev uporabijo oblike sporočila iz točke 1(b) Priloge v zvezi s tem uporabnikom plačilnih storitev.

2. Ponudniki plačilnih storitev izvršujejo kreditne prenose v skladu z naslednjimi zahtevami, za katere veljajo vse obveznosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja za izvajanje Direktive 95/46/ES:

- (a) ponudnik plačilnih storitev plačnika mora zagotoviti, da plačnik posreduje podatke iz točke 2(b) Priloge;
- (b) ponudnik plačilnih storitev plačnika mora posredovati podatke iz točke 2(ba) Priloge ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila;
- (c) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila mora posredovati ali dati na voljo prejemniku plačila podatke iz točke 2(d) Priloge.

3. Ponudniki plačilnih storitev izvršujejo direktne bremenitve v skladu z naslednjimi zahtevami, za katere veljajo vse obveznosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja za izvajanje Direktive 95/46/ES:

- (a) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila mora zagotoviti, da:
 - (i) prejemnik plačila posreduje podatke iz točke 3(a) Priloge ob prvi direktni bremenitvi in ob enkratni direktni bremenitvi ter z vsako naslednjo plačilno transakcijo;
 - (ii) plačnik da soglasje prejemniku plačila in ponudniku plačilnih storitev plačnika (neposredno ali posredno preko prejemnika plačila), pooblastila, skupaj z zadnjimi spremembami ali preklicem, shrani prejemnik plačila ali tretja stranka v imenu prejemnika plačila in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila obvesti prejemnika plačila o tej obveznosti v skladu s členoma 41 in 42 Direktive 2007/64/ES;
- (b) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila mora posredovati podatke iz točke 3(b) Priloge ponudniku plačilnih storitev plačnika;
- (c) ponudnik plačilnih storitev plačnika mora posredovati ali dati na voljo plačniku podatke iz točke 3(c) Priloge.
- (d) plačnik mora imeti pravico dati navodila svojemu ponudniku plačilnih storitev:
 - (i) naj omeji zbiranje direktnih bremenitev na določen znesek ali časovni okvir ali oboje;
 - (ii) kadar pooblastilo v okviru plačilne sheme ne zagotavlja pravice do povračila, naj pred bremenitvijo njihovega plačilnega računa preveri vsako transakcijo z direktno bremenitvijo in naj preveri, ali je znesek in časovni okvir predložene transakcije z direktno bremenitvijo enak znesku in časovnemu okviru, dogovorjenemu v pooblastilu na podlagi informacij, povezanih s pooblastilom;

- (iii) naj blokira vse morebitne direktne bremenitve plačilnega računa, ali naj blokira vse direktne bremenitve, ki prihajajo od enega ali več opredeljenih prejemnikov plačil, ali naj dovoli direktne bremenitve samo od enega ali več opredeljenih prejemnikov plačil.

Če niti plačnik niti prejemnik plačila nista potrošnika, se od ponudnikov plačilnih storitev ne sme zahtevati, da izpolnjujejo točko (d)(i), (ii) ali (iii).

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev obvesti plačnika o pravicah iz točke (d) v skladu s členi 41 in 42 Direktive 2007/64/ES.

Ob prvi transakciji z direktno bremenitvijo ali ob enkratni transakciji z direktno bremenitvijo ter z vsako naslednjo transakcijo z direktno bremenitvijo prejemnik plačila pošlje informacije v zvezi s pooblastilom svojemu ponudniku plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila pa takšne informacije v zvezi s pooblastilom posreduje plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev pri vsaki transakciji z direktno bremenitvijo.

4. Poleg zahtev iz odstavka 1 prejemnik plačila, ki sprejme kreditni prenos, svojim plačnikom pri zahtevi za kreditni prenos sporoči identifikacijo svojega plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge do 1. februarja 2014 za nacionalne plačilne transakcije in do 1. februarja 2016 za čezmejne plačilne transakcije, ter tudi kodo BIC svojega ponudnika plačilnih storitev, če je to potrebno.

5. Pred prvo transakcijo z direktno bremenitvijo plačnik sporoči identifikacijo svojega plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge. Plačnik po potrebi sporoči kodo BIC svojega ponudnika plačilnih storitev do 1. februarja 2014 za nacionalne plačilne transakcije in do 1. februarja 2016 za čezmejne plačilne transakcije.

6. Kadar okvirni dogovor med plačnikom in ponudnikom plačilnih storitev plačnika izključuje pravico do povračila, ponudnik plačilnih storitev plačnika brez poseganja v odstavku 3(a)(ii) preveri vsako transakcijo z direktno bremenitvijo, da preveri, ali je znesek predložene direktne bremenitve enak znesku in časovnemu okviru, dogovorjenemu v pooblastilu pred bremenitvijo plačnikovega plačilnega računa, na podlagi informacij, povezanih s pooblastilom.

7. Ponudniki plačilnih storitev po 1. februarju 2014 za nacionalne plačilne transakcije in po 1. februarju 2016 za čezmejne plačilne transakcije ne zahtevajo od uporabnikov plačilnih storitev, da navedejo kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila.

8. Ponudniki plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila ne zaračunajo dodatnih stroškov ali drugih pristojbin za postopek izpisa, ki samodejno proizvede pooblastilo za tiste plačilne transakcije, ki so bile sprožene preko ali s sredstvi plačilne kartice na prodajnem mestu in katerih rezultat je direktna bremenitev.

Člen 6

Končni datumi

1. Najpozneje od 1. februarja 2014 se kreditni prenosi izvajajo v skladu s tehničnimi zahtevami iz člena 5(1), (2) in (4) ter točk 1 in 2 Priloge.

2. Najpozneje od 1. februarja 2014 se direktne bremenitve izvajajo v skladu s členom 8(2) in (3) ter zahtevami iz člena 5(1), (3), (5), (6) in (8) ter točk 1 in 3 Priloge.

3. Brez poseganja v člen 3 se direktne bremenitve izvajajo v skladu z zahtevami iz člena 8(1) najpozneje od 1. februarja 2017 za nacionalna plačila in najpozneje od 1. novembra 2012 za čezmejna plačila.

4. Za nacionalne plačilne transakcije lahko država članica ali ponudniki plačilnih storitev države članice z odobritvijo zadevne države članice po tem, ko so upoštevali in ocenili stanje pripravljenosti svojih državljanov, določijo zgodnejše datume od tistih, določenih v odstavkih 1 in 2.

Člen 7

Veljavnost pooblastil in pravica do povračila

1. Veljavno pooblastilo prejemnika plačila za unovčevanje ponavljajočih direktnih bremenitev v obstoječi shemi pred 1. februarjem 2014 še naprej velja po tem datumu in pomeni privolitev, da ponudnik plačilnih storitev plačnika izvede ponavljajoče direktne bremenitve, ki jih unovči ta prejemnik plačila, v skladu s to uredbo, kadar ni nacionalnega prava ali sporazumov o strankah, ki bi ohranjali veljavnost pooblastil za direktne bremenitve.

2. Pooblastila iz odstavka 1 omogočajo brezpogojno povračilo in povračilo za nazaj do datuma povrnjenega plačila, če je bilo to opravljeno v okviru obstoječega pooblastila.

Člen 8

Pristojbine za izmenjavo za transakcije z direktno bremenitvijo

1. Brez poseganja v odstavek 2 se nobena večstranska pristojbina za izmenjavo za transakcijo z direktno bremenitvijo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom ne bo uporabljalo za transakcije z direktno bremenitvijo.

2. Za R-transakcije se lahko uporabi večstranska pristojbina za izmenjavo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) cilj dogovora je učinkovito dodeljevanje stroškov ponudniku plačilnih storitev ali uporabniku plačilnih storitev, ki je povzročil R-transakcijo, če je to primerno, ob upoštevanju obstoja stroškov transakcije, kar zagotavlja, da se ti stroški ne zaračunavajo samodejno plačniku in da ponudnik plačilnih storitev ne zaračunava stroškov uporabniku

plačilnih storitev za dano vrsto pristojbin za R-transakcije, ki presega stroške, ki jih nosi ponudnik plačilnih storitev za takšno transakcijo;

(b) pristojbine so osnovane samo na stroških;

(c) višina pristojbin ne presega dejanskih stroškov obdelave R-transakcije pri najbolj stroškovno učinkovitem primerljivem ponudniku plačilnih storitev, ki je reprezentativna stranka dogovora v smislu obsega transakcij in narave storitev;

(d) uporaba pristojbin v skladu s točkami (a), (b) in (c) preprečuje ponudnikom plačilnih storitev zaračunavanje dodatnih pristojbin, povezanih s stroški, ki jih že zajemajo te pristojbine za izmenjavo, svojim uporabnikom plačilnih storitev;

(e) ne sme obstajati nobena izvedljiva in gospodarna alternativa dogovoru, ki bi vodila k enako ali bolj učinkovitemu obravnavanju R-transakcij ob enakih ali nižjih stroških za potrošnike.

Za namene iz prvega pododstavka se pri določanju pristojbin za R-transakcijo upoštevajo le kategorije stroškov, ki so neposredno in nedvoumno povezane z obdelavo R-transakcije. Ti stroški morajo biti natančno določeni. Razčlenitev višine stroškov, vključno z ločeno določitvijo vsake od njihovih sestavin, bo del skupnega dogovora, ki bo omogočal enostavno preverjanje in spremljanje.

3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata za enostranske dogovore s strani ponudnika plačilnih storitev in dvostranske dogovore med ponudniki plačilnih storitev, ki imajo cilj ali učinek, enakovreden večstranskemu dogovoru.

Člen 9

Plačilna dostopnost

1. Plačnik, ki želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v Uniji, ne sme navesti države članice, v kateri se naj bi ta plačilni račun nahajal, če je račun dostopen v skladu s členom 3.

2. Prejemnik plačila, ki sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno bremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v Uniji, ne sme navesti, v kateri državi članici, naj bi se ta plačilni račun nahajal, če je ta plačilni račun dostopen v skladu s členom 3.

Člen 10

Pristojni organi

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, imenujejo javne organe, organe, ki jih priznavajo nacionalno pravo ali javne organe, ki so izrecno pooblaščenici za ta namen s strani nacionalnega prava, vključno z nacionalnimi centralnimi bankami. Države članice lahko imenujejo obstoječe organe, da delujejo kot pristojni organi.

2. Države članice obvestijo Komisijo o pristojnih organih, določenih v odstavku 1, do 1. februarja 2013. Vsako naknadno spremembo v zvezi s temi organi nemudoma sporočijo Komisiji in Evropskemu nadzornemu organu (Evropski bančni organ – EBA).

3. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi iz odstavka 1 vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog. Kadar je na ozemlju države članice več organov, pristojnih za zadeve, ki jih ureja ta uredba, država članica zagotovi, da ti organi tesno sodelujejo in učinkovito opravljajo svoje naloge.

4. Pristojni organi učinkovito spremljajo upoštevanja določb te uredbe s strani ponudnikov plačilnih storitev ter sprejemanje vseh potrebnih ukrepov za zagotavljanje takšnega upoštevanja. Med seboj sodelujejo v skladu s členom 24 Direktive 2007/64/ES in členom 31 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 11

Kazni

1. Države članice bodo najpozneje do 1. februarja 2013 določile predpise o kaznih, ki se bodo uporabljale za kršitve te uredbe, ter sprejele vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihovega izvajanja. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o navedenih določbah in ukrepih najpozneje do 1. avgusta 2013 ter brez odlašanja tudi o vseh kasnejših spremembah navedenih določb.

2. Kazni iz odstavka 1 se ne uporabljajo za potrošnike.

Člen 12

Izvensodni pritožbeni postopki in postopki za izvensodno reševanje sporov

1. Države članice bodo vzpostavile ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke izvensodnega reševanja sporov glede pravic in obveznosti, ki izhajajo iz določb te uredbe, med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev. V ta namen bodo države članice pooblastile obstoječe organe ali, kjer je to primerno, ustanovile nove.

2. Države članice o pristojnih organih iz odstavka 1 obvestijo Komisijo najpozneje do 1. februarja 2013. Komisijo nemudoma obvestijo tudi o vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi.

3. Države članice lahko določijo, da se ta člen uporablja samo za uporabnike plačilnih storitev, ki so potrošniki ali samo za tiste, ki so potrošniki in mikropodjetja. Države članice o vsakem takem ukrepu obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2013.

Člen 13

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14 v zvezi s spreminjanjem Priloge, da se upošteva tehnični napredek ter spremembe na trgu.

Člen 14

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 13 se prenese na Komisijo za obdobje 5 let od 31. marca 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 13 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 13, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 15

Pregled

Najpozneje do 1. februarja 2017 Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, ECB in EBA poročilo o izvajanju te uredbe, ki mu po potrebi priloži predlog.

Člen 16

Prehodne določbe

1. Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko države članice do 1. februarja 2016 ponudnikom plačilnih storitev dovolijo uporabnikom plačilnih storitev zagotavljanje storitev pretvorbe

za nacionalne plačilne transakcije, in s tem uporabnikom plačilnih storitev, ki so potrošniki, omogočanje nadaljnje uporabe številke BBAN namesto identifikacije plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge pod pogojem, da je zagotovljena interoperabilnost s pretvorbo številke BBAN plačnika in prejemnika plačila na tehničen in varen način v ustrezno identifikacijo plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge. Ta identifikacija plačilnega računa se po potrebi posreduje uporabniku plačilne storitve, ki sproži transakcijo, pred izvršitvijo plačila. V tem primeru ponudniki plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev neposredno ali posredno ne zaračunajo kakršnih koli stroškov ali drugih pristojbin, povezanih s storitvijo pretvorbe.

2. Ponudniki plačilnih storitev, ki ponujajo plačilne storitve, ki se glasijo na euro in se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, se morajo pri ponujanju plačilnih storitev, ki se glasijo na euro do 31. oktobra 2016, uskladiti z zahtevami iz člena 3. Če katera od teh držav članic uvede euro kot valuto pred 31. oktobrom 2015, morajo ponudniki plačilnih storitev iz te države članice izpolniti zahteve iz člena 3 v roku enega leta od datuma pridružitve zadevne države članice k euroobmočju.

3. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo opustitev izpolnitve vseh ali le nekaterih zahtev iz člena 6(1) in (2), in sicer za tiste transakcije s kreditnim prenosom ali direktno bremenitvijo, katerih skupni tržni delež, na podlagi ugotovitev uradne plačilne statistike, ki jo letno objavlja Evropska centralna banka, znaša manj kot 10 % skupnega števila transakcij s kreditnim prenosom oziroma direktno bremenitvijo v tej državi članici do 1. februarja 2016.

4. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo opustitev izpolnitve vseh ali le nekaterih zahtev iz člena 6(1) in (2) za tiste plačilne transakcije, ki so se začele s plačilom s plačilno kartico na prodajnem mestu in katerih rezultat je direktna bremenitev na in s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN, do 1. februarja 2016.

5. Z odstopanjem od člena 6(1) in 5(2) lahko države članice svojim pristojnim organom do 1. februarja 2016 dovolijo, da za uporabnike plačilnih storitev, ki sprožijo ali prejmejo posamezne kreditne prenose ali direktne bremenitve, združene za namene pošiljanja, opustijo določene zahteve o uporabi oblik sporočil iz točke 1(b) Priloge, določene v členu 5(1)(d). Ne glede na možno opustitev so ponudniki plačilnih storitev vedno dolžni izpolniti zahteve, določene v členu 5(1)(d), če uporabnik plačilnih storitev zahteva takšno storitev.

6. Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko državam članicam odložijo zahteve v zvezi z določbami kode BIC za nacionalne plačilne transakcije v členu 5(4), (5) in (7) do 1. februarja 2016.

7. Če država članica namerava uporabiti odstopanje iz odstavkov 1, 3, 4, 5 ali 6, o tem ustrezno obvesti Komisijo do 1. februarja 2013 ter posledično omogoči svojemu pristojnemu organu, da opusti, če je primerno, nekatere ali vse zahteve iz člena 5, člena 6(1) ali (2) in Priloge za zadevne plačilne transakcije, kot je navedeno v ustreznih odstavkih ali pododstavkih in za obdobje, ki ne presega obdobja odstopanja. Države članice obvestijo Komisijo o plačilnih transakcijah, za katere velja odstopanje in o vseh kasnejših spremembah.

8. Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, in uporabniki plačilnih storitev, ki v tej državi članici uporabljajo plačilne storitve, se uskladijo z zahtevami iz členov 4 in 5 do 31. oktobra 2016. Upravitelji sistemov za plačila na drobno za državo članico, katere valuta ni euro, se uskladijo z zahtevami iz člena 4(2) do 31. oktobra 2016.

Če euro postane valuta katere koli takšne države članice pred 31. oktobrom 2015, se ponudniki plačilnih storitev ali, kjer je primerno, upravitelji sistema za plačila na drobno, ki se nahajajo v tej državi članici ter uporabniki plačilnih storitev, ki v njej uporabljajo plačilne storitve, uskladijo z zadevnimi določbami v enem letu od datuma pridružitve zadevne države članice euroobmočju, vendar ne prej od zadevnih datumov, določenih za države članice, katerih valuta je euro na dan 31. marca 2012.

Člen 17

Spremembe Uredbe (ES) št. 924/2009

Uredba (ES) št. 924/2009 se spremeni:

1. v členu 2 se točka 10 nadomesti z naslednjim:

„10. ‚sredstva‘ pomeni bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je opredeljen v členu 2(2) Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja (*).“

(*) UL L 267, 10.10.2009, str. 7.;

2. v členu 3 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila, so enaka kot nadomestila, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabnikom plačilnih storitev za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti in v isti valuti.“

3. člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev poleg nadomestil, zaračunanih v skladu s členom 3(1), zaračuna dodatna nadomestila, če ta uporabnik naroči ponudniku plačilnih storitev, naj izvrši čezmejno plačilo, ne sporoči pa mu številke IBAN in, kjer je to primerno in je v skladu z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (*), povezane kode BIC za plačilni račun v drugi državi članici. Ta nadomestila so ustrezna in v skladu s stroški. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se dogovorita o teh nadomestilih. Ponudnik plačilnih storitev pravočasno obvesti uporabnika plačilnih storitev o višini dodatnih nadomestil, preden tak dogovor postane za uporabnika plačilnih storitev zavezujoč.

(*) UL L 94, 30.3.2012 str. 22.“;

4. v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

„1. Države članice s 1. februarjem 2016 odpravijo nacionalne obveznosti v zvezi s poročanjem za plačilno bilančne statistike na podlagi poravnave, ki veljajo za ponudnike plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi transakcijami njihovih strank.“;

5. člen 7 se spremeni:

(a) v členu 1 se datum „1. novembra 2012“ nadomesti s „1. februarja 2017“;

(b) v členu 2 se datum „1. novembra 2012“ nadomesti s „1. februarja 2017“;

(c) v členu 3 se datum „1. novembra 2012“ nadomesti s „1. februarja 2017“;

6. člen 8 se črta.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

PRILOGA

TEHNIČNE ZAHTEVE (ČLEN 5)

1. Za transakcije s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami veljajo poleg osnovnih zahtev, določenih v členu 5, tudi naslednje tehnične zahteve:
 - (a) Identifikacija plačilnega računa iz člena 5(1)(a) in (c) je IBAN.
 - (b) Standard sporočilnega formata iz člena 5(1)(b) in (d) je standard ISO 20022 XML.
 - (c) Podatkovno polje nakazila dovoljuje 140 znakov. Plačilne sheme lahko dovoljujejo večje število znakov, razen če pri napravi, ki se uporabi za prenos informacij, obstajajo tehnične omejitve, povezane s številom znakov – v tem primeru velja kot omejitev tehnična zmogljivost naprave.
 - (d) Podatki o referenci nakazila in vse ostale sestavine podatkov, ki se pošiljajo v skladu s točkama 2 in 3 te priloge, se prenašajo v celoti in brez sprememb med ponudniki plačilnih storitev vzdolž celotne plačilne verige.
 - (e) Ko so posredovani podatki dostopni v elektronski obliki, plačilne transakcije omogočijo popolnoma avtomatizirano elektronsko obdelavo na vseh stopnjah obdelave vzdolž plačilne verige (direktna obdelava od začetka do konca), kar omogoča elektronsko izvedbo celotnega plačilnega postopka, brez potrebe po ponovnem vnašanju ali ročnem posredovanju. Omenjeno velja tudi za izredno obdelavo transakcij s kreditnim prenosom in direktno bremenitvijo, kadar koli je mogoče.
 - (f) Plačilne sheme ne določajo minimalnega praga zneska plačilne transakcije, nad katerim bi bili možni kreditni prenosi in direktne bremenitve, vendar jim ni treba obdelovati plačilnih transakcij z ničelnim zneskom.
 - (g) Za plačilne sheme ne velja obveznost, da morajo izvajati kreditne prenose in direktne bremenitve, ki presegajo znesek 999 999 999,99 EUR.
2. Poleg zahtev, navedenih v točki 1, za transakcije s kreditnim prenosom veljajo tudi naslednje zahteve:
 - (a) Sestavine podatkov iz člena 5(2)(a) so naslednje:
 - (i) ime plačnika in/ali IBAN plačnikovega plačilnega računa;
 - (ii) znesek kreditnega prenosa;
 - (iii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa;
 - (iv) ime prejemnika plačila, kadar je ta na voljo;
 - (v) kakršne koli informacije o nakazilu.
 - (b) Sestavine podatkov iz člena 5(2)(b) so naslednje:
 - (i) ime plačnika;
 - (ii) IBAN plačnikovega plačilnega računa;
 - (iii) znesek kreditnega prenosa;
 - (iv) IBAN prejemnikovega plačilnega računa;
 - (v) kakršne koli informacije o nakazilu;
 - (vi) kakršna koli identifikacijska koda prejemnika plačila;
 - (vii) ime kakršne koli referenčne stranke prejemnika plačila;
 - (viii) kakršen koli namen kreditnega prenosa;
 - (ix) kakršna koli kategorija namena kreditnega prenosa.
 - (c) Poleg tega plačnikov ponudnik plačilnih storitev posreduje prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev naslednje obvezne sestavine podatkov:
 - (i) BIC plačnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);

- (ii) BIC prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
 - (iii) identifikacijsko kodo plačilne sheme;
 - (iv) datum poravnave kreditnega prenosa;
 - (v) referenčno številko sporočila o kreditnem prenosu plačnikovega ponudnika plačilnih storitev.
- (d) Sestavine podatkov iz člena 5(2)(c) so naslednje:
- (i) ime plačnika;
 - (ii) znesek kreditnega prenosa;
 - (iii) kakršne koli informacije o nakazilu.
3. Poleg zahtev, navedenih v točki 1, za transakcije z direktno bremenitvijo veljajo tudi naslednje zahteve:
- (a) Sestavine podatkov iz člena 5(3)(a)(i) so naslednje:
- (i) vrsta direktne bremenitve (ponavljajoča se, enkratna, prva, zadnja ali vračilo);
 - (ii) ime prejemnika plačila;
 - (iii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa, na katerega bo prenesen prevzem;
 - (iv) ime plačnika, kadar je ta na voljo;
 - (v) IBAN plačnikovega plačilnega računa, s katerega bo izveden prevzem;
 - (vi) enoznačna referenca pooblastila;
 - (vii) če je pooblastilo plačnika dano po 31. marcu 2012, datum podpisa pooblastila;
 - (viii) znesek prevzema;
 - (ix) če je pooblastilo prevzel prejemnik plačila, ki ni isti prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo, enoznačna referenca pooblastila, kot jo je sporočil prvotni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo;
 - (x) identifikacija prejemnika plačila;
 - (xi) če je pooblastilo prevzel prejemnik plačila, ki ni isti prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo, identifikacija prvotnega prejemnika plačila, ki je izdal pooblastilo;
 - (xii) informacija o nakazilu, če jo prejemnik plačila pošlje plačniku;
 - (xiii) namen prevzema;
 - (xiv) kategorija namena prevzema.
- (b) Sestavine podatkov iz člena 5(3)(b) so naslednje:
- (i) BIC prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
 - (ii) BIC plačnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
 - (iii) ime plačnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
 - (iv) identifikacijska koda plačnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
 - (v) ime prejemnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
 - (vi) identifikacijska koda prejemnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
 - (vii) identifikacijska koda plačilne sheme;
 - (viii) datum poravnave prevzema;
 - (ix) referenca za prevzem prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev;

- (x) vrsta pooblastila;
 - (xi) vrsta direktne bremenitve (ponavljajoča se, enkratna, prva, zadnja ali vračilo);
 - (xii) ime prejemnika plačila;
 - (xiii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa, na katerega bo preneseno nakazilo;
 - (xiv) ime plačnika, kadar je ta na voljo;
 - (xv) IBAN plačnikovega plačilnega računa, s katerega bo izvedeno nakazilo;
 - (xvi) enoznačna referenca pooblastila;
 - (xvii) datum podpisa pooblastila, če je plačnik dal pooblastilo po 31. marcu 2012;
 - (xviii) znesek prevzema;
 - (xix) enoznačna referenca pooblastila, kot jo je sporočil prvotni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo (če je bilo pooblastilo kasneje prevzeto s strani drugega prejemnika plačila, ki ni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo);
 - (xx) identifikacija prejemnika plačila;
 - (xxi) identifikacija prvotnega prejemnika plačila, ki je izdal pooblastilo (če je bilo pooblastilo kasneje prevzeto s strani drugega prejemnika plačila, ki ni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo);
 - (xxii) informacija o nakazilu, če jo prejemnik plačila pošlje plačniku.
- (c) Sestavine podatkov iz člena 5(3)(c) so naslednje:
- (i) enoznačna referenca pooblastila;
 - (ii) identifikacija prejemnika plačila;
 - (iii) ime prejemnika plačila;
 - (iv) znesek prevzema;
 - (v) vse informacije o nakazilu;
 - (vi) identifikacijska koda plačilne sheme.
-

UREDBA (EU) št. 261/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede pogodbenih razmerij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti prvega odstavka člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj zaporednih reform skupne ureditve trga za mleko in mlečne izdelke, ki so zdaj zajete v Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽⁴⁾, je bil zagotoviti tržno usmerjenost, torej omogočiti, da cenovni signali vplivajo na odločitve kmetov o tem, kaj in koliko bodo proizvajali, da bi se izboljšal konkurenčni položaj sektorja mleka in mlečnih izdelkov in okrepila njegova vzdržnost v okviru globalizirane trgovine. S sprejetjem Uredbe Sveta (ES) št. 72/2009 z dne 19. januarja 2009 o spremembah skupne kmetijske politike s spremembo uredb (ES) št. 247/2006, (ES) št. 320/2006, (ES) št. 1405/2006, (ES) št. 1234/2007, (ES) št. 3/2008 in (ES) št. 479/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 1883/78, (EGS) št. 1254/89, (EGS) št. 2247/89, (EGS) št. 2055/93, (ES) št. 1868/94, (ES) št. 2596/97, (ES) št. 1182/2005 in (ES) št. 315/2007 ⁽⁵⁾ (reforma zdravstvenega pregleda iz let 2008–2009) je bilo zato sklenjeno, da se kvote postopoma povečajo, da se zagotovi nemotena postopna odprava sistema mlečnih kvot do leta 2015.
- (2) V obdobju od 2007 do 2009 so se na trgih sektorja mleka in mlečnih izdelkov zgodili izjemni dogodki, ki

so nazadnje povzročili zlom cen v letih 2008–2009. Najprej so se zaradi izrednih vremenskih razmer v Oceaniji znatno zmanjšale zaloge, kar je povzročilo hitro in znatno povišanje cen. Čeprav so se svetovne zaloge začele obnavljati, cene pa vračati na običajnejše ravni, je finančna in gospodarska kriza, ki je sledila, negativno vplivala na proizvajalce mleka in mlečnih izdelkov v Uniji in poslabšala nestanovitnost cen. Zaradi višjih cen blaga so se znatno povišali stroški krme in drugih vhodnih stroškov, vključno z energijo. Povpraševanje v svetu in v Uniji, vključno s povpraševanjem po mleku in mlečnih izdelkih, se je posledično zmanjšalo v obdobju, ko je ostala proizvodnja v Uniji nespremenjena, kar je povzročilo padec cen v Uniji na nižjo varnostno raven. Ta izraziti padec cen mleka in mlečnih izdelkov se ni v celoti prenesel v nižje cene mleka in mlečnih izdelkov na ravni potrošnikov, kar je povzročilo povečanje bruto marže v panogah, ki so nižje v verigi, pri večini proizvodov v sektorju mleka in mlečnih izdelkov in v državah ter preprečilo, da bi se povpraševanje prilagodilo nizkim cenam blaga, s čimer se je povrnitev cen upočasnila, vpliv nizkih cen na proizvajalce mleka pa še povečal, kar je resno ogrozilo uspešno delovanje mnogih proizvajalcev mleka.

- (3) V odziv na ta težki položaj na trgu mleka je bila oktobra 2009 ustanovljena strokovna skupina na visoki ravni za mleko (v nadaljnjem besedilu: skupina na visoki ravni) z namenom, da bi razpravljala o srednje- in dolgoročnih ureditvah za sektor mleka in mlečnih izdelkov, ki bi glede na prenehanje mlečnih kvot leta 2015 prispevale k stabilizaciji trga in prihodkov proizvajalcev mleka ter izboljšanju preglednosti v tem sektorju.
- (4) Skupina na visoki ravni je pridobila ustne in pisne prispevke glavnih evropskih skupin zainteresiranih strani v dobavni verigi mleka in mlečnih izdelkov, ki predstavljajo kmete, predelovalce mleka, trgovce z mlekom in mlečnimi izdelki, prodajalce na drobno in potrošnike. Poleg tega so skupini na visoki ravni prispevke predložili tudi povabljeni akademski strokovnjaki, predstavniki tretjih držav, nacionalni organi za konkurenco in službe Komisije. Poleg tega je 26. marca 2010 potekala konferenca zainteresiranih strani za mleko in mlečne izdelke, ki je omogočila večjemu številu udeležencev v dobavni verigi, da predstavijo svoja stališča. Skupina na visoki ravni je poročilo predložila 15. junija 2010. Poročilo je vsebovalo analizo sedanjega stanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov ter vrsto priporočil, ki so se nanašala predvsem na pogodbeno razmerja, pogajalsko moč proizvajalcev, medstrokovne / medpanožne organizacije, preglednost (vključno z nadaljnjo pripravo evropskega mehanizma za spremljanje cen), tržne ukrepe in terminske pogodbe, standarde trženja in označevanje izvora ter inovacije in raziskave. Ta uredba kot prvi korak obravnava prva štiri vprašanja.

⁽¹⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 110.⁽²⁾ UL C 192, 1.7.2011, str. 36.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 28. februarja 2012.⁽⁴⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 30, 31.1.2009, str. 1.

- (5) Skupina na visoki ravni je ugotovila, da se sektorja proizvodnje in predelave mleka in mlečnih izdelkov med državami članicami močno razlikujeta. Poleg tega obstajajo tudi velike razlike med nosilci dejavnosti in vrstami nosilcev dejavnosti v posameznih državah članicah. Vendar pa je koncentracija ponudbe velikokrat nizka, kar ima za posledico neuravnoteženost pogajalske moči v dobavni verigi med kmeti in mlekarnami. Ta neuravnoteženost lahko povzroči nepošteno trgovinske prakse; zlasti da kmetje lahko v trenutku oddaje ne vedo, kakšno ceno bodo dobili za svoje mleko, ker ceno pogosto mnogo pozneje določijo mlekarnarje na podlagi pridobljene dodane vrednosti, ki je pogosto zunaj kmetovega nadzora.
- (6) Težava je torej pri prenosu cen vzdolž verige, zlasti kar zadeva odkupne cene kmetijskih proizvodov, katerih ravni ponavadi ne sledijo vse večjim stroškom proizvodnje. Po drugi strani pa se leta 2009 ponudba mleka ni takoj prilagodila manjšemu povpraševanju. V nekaterih večjih državah članicah proizvajalkah so se kmetje na nižje cene odzvali tako, da so proizvedli več kot prejšnje leto. Dodana vrednost v verigi mleka in mlečnih izdelkov se je vse bolj koncentrirala v panogah, ki so nižje v verigi, zlasti pri mlekarnah in prodajalcih na drobno, pri čemer cena za končnega potrošnika ne odraža cene, plačane proizvajalcem mleka. Vse akterje v verigi mleka in mlečnih izdelkov, vključno v sektorju distribucije, bi bilo treba spodbuditi k sodelovanju, da bi odpravili to neravnovesje.
- (7) V primeru mlekarn količina mleka, ki jim je oddana v sezoni, ni vedno dobro načrtovana. Celo v primeru mlekarskih zadrug (ki so v lasti kmetov in imajo v posesti predelovalne zmogljivosti ter predelajo 58 % surovega mleka v Uniji) se lahko zgodi, da se ponudba pomanjkljivo prilagodi povpraševanju: kmetje morajo namreč vse svoje mleko oddati svoji zadrugi, zadruga pa mora vse to mleko sprejeti.
- (8) Uporaba formalnih pisnih pogodb, sklenjenih pred oddajo, ki bi vsebovale osnovne elemente, ni razširjena. Vendar se s takimi pogodbami lahko pripomore k povečanju odgovornosti nosilcev dejavnosti v verigi mleka in mlečnih izdelkov in okrepi ozaveščenost o potrebi, da se bolj upošteva tržne signale, izboljša prenos cen, ponudbo prilagodi povpraševanju in pripomore, da se izogne nekaterim nepoštenim trgovinskim praksam.
- (9) Ker zakonodaja Unije v zvezi s takimi pogodbami ne obstaja, lahko države članice v okviru svojih sistemov pogodbenega prava določijo obvezno uporabo takih pogodb, če pri tem spoštujejo pravo Unije ter zlasti pravilno delovanje notranjega trga in skupno ureditev trga. Glede na to, da so razmere na področju pogodbenega prava v Uniji različne, bi morala biti zaradi subsidiarnosti odločitve o tem prepuščena državam članicam. Na določenem ozemlju bi morali za vse oddaje surovega mleka veljati enaki pogoji. Če zato država članica določi, da mora biti vsaka oddaja surovega mleka na njenem ozemlju, ki jo predelovalcu zagotovi kmet, zajeta v pisni pogodbi med strankama, bi morala ta obveznost veljati tudi za oddaje surovega mleka iz drugih držav članic, vendar ni nujno, da bi veljala za oddaje v druge države članice. V skladu z načelom subsidiarnosti bi bilo treba državam članicam prepustiti, da določijo, ali mora prvi kupec za sklenitev take pogodbe kmetu pripraviti pisno ponudbo.
- (10) Da bi zagotovili ustrezne minimalne standarde za take pogodbe ter da bi zagotovili dobro delovanje notranjega trga in skupne ureditve trga, bi bilo treba nekatere osnovne pogoje za uporabo takih pogodb določiti na ravni Unije. Vendar bi se bilo treba o vseh takih osnovnih pogojih svobodno pogajati. Kljub temu bi bilo treba državam članicam dovoliti, da določijo minimalno pogodbeno trajanje, ki se vključi v take pogodbe in/ali ponudbe, s čimer bi povečali stabilnost trga mleka in mlečnih izdelkov in okrepili tržišče za proizvajalce mleka v nekaterih državah članicah, kjer je precej razširjena uporaba izredno kratkotrajnih pogodb. Vendar bi bilo treba tako minimalno trajanje določiti le za pogodbe med prvimi kupci in proizvajalci mleka ali za ponudbe prvih kupcev proizvajalcem mleka. Poleg tega to ne bi smelo ovirati pravilnega delovanja notranjega trga, proizvajalci mleka pa bi morali imeti možnost odstopiti od takega minimalnega trajanja ali ga zavrnilti. Med osnovnimi pogoji je pomembno, da je v pogodbi mogoče določiti ceno, ki se plača za oddajo, po izbiri pogodbenih strank kot fiksna cena ali spremenljiva cena, odvisno od opredeljenih dejavnikov, kot so količina ter kakovost ali sestava oddanega surovega mleka, pri čemer pa ne bi izključili možnosti kombinacije fiksne cene za določeno količino in cene po formuli za dodatno količino oddanega surovega mleka v posamezni pogodbi.
- (11) Mlekarske zadruge, ki imajo v svojih statutih ali na njih temelječih pravilih in odločitvah določbe s podobnimi učinki kot določbe o osnovnih pogojih za pogodbe iz te uredbe, bi bilo treba zaradi enostavnosti izvzeti iz zahteve, da se sklene pisna pogodba.
- (12) Da bi povečali učinkovitost sistema, ki temelji na pogodbah, kakor je določeno zgoraj, pri katerem vmesne strani zbirajo mleko od kmetov za oddajo predelovalcem, bi morale imeti države članice možnost, da bi navedeni sistem uporabljale tudi za navedene vmesne strani.

- (13) Člen 42 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da se pravila Unije o konkurenci uporabljajo za proizvodnjo kmetijskih proizvodov in trgovino z njimi le v obsegu, ki ga določita Evropski parlament in Svet v okviru člena 43(2) PDEU, ki določa vzpostavitev skupne ureditve kmetijskih trgov.
- (14) Da bi zagotovili uspešen razvoj proizvodnje in na ta način primerno življenjsko raven kmetov, ki proizvajajo mleko in mlečne izdelke, bi bilo treba okrečiti njihovo pogajalsko moč v odnosu do predelovalcev, kar vodi do pravičnejše razdelitve dodane vrednosti v dobavni verigi. Zato bi bilo treba za uresničitev teh ciljev skupne kmetijske politike sprejeti predpis v skladu s členom 42 in členom 43(2) PDEU, s katerim bi se organizacijam proizvajalcev, ki jih sestavljajo zgolj kmetje, ki proizvajajo mleko in mlečne izdelke, ali njihova združenja, omogočilo, da se skupno pogajajo z mlekarno o pogodbenih pogojih, vključno s ceno, za vso proizvodnjo svojih članov ali le njen del. Vendar bi morale biti upravičene do uporabe tega predpisa samo organizacije proizvajalcev, ki zaprosijo za priznanje iz člena 122 Uredbe (ES) št. 1234/2007 in ga pridobijo. Poleg tega se ta predpis ne bi smel uporabljati za priznane organizacije proizvajalcev, vključno z zadrugami, ki predelujejo vse surovo mleko svojih članov, ker ni ogrožena oddaja surovega mleka drugim predelovalcem. Določiti bi bilo treba tudi možnost, da se obstoječe organizacije proizvajalcev, priznane po nacionalnem pravu, dejansko priznajo po tej uredbi.
- (15) Da ne bi ogrozili učinkovitega delovanja zadrug in zaradi jasnosti, bi bilo treba posebej določiti, da ko iz članstva kmeta v zadrugi izhaja obveznost oddaje surovega mleka v zvezi z vso kmetovo proizvodnjo mleka ali njenim delom, za kar so pogoji določeni v statutu zadruge ali na njem temelječih pravilih in odločitvah, ti pogoji ne bi smeli biti predmet pogajanj prek organizacije proizvajalcev.
- (16) Da bi poleg tega ohranili učinkovito konkurenco na trgu mleka in mlečnih izdelkov, bi morale za to možnost veljati ustrezne omejitve, izražene z odstotnim deležem proizvodnje Unije in proizvodnje vsake države članice, zajete v taka pogajanja. Omejitve, izražena z odstotnim deležem nacionalne proizvodnje, bi se morala najprej uporabljati za količino surovega mleka, proizvedenega v državi članici proizvajalki ali v vsaki državi članici proizvajalki. Enaka omejitve, izražena z odstotnim deležem, bi se morala uporabljati tudi za količino surovega mleka, oddanega v vsako posamezno namembno državo članico.
- (17) Glede na pomen zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake predvsem za občutljive podeželske regije, in da bi zagotovili dodano vrednost in ohranili kakovost zlasti sirov, zaščitene z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, ter glede na prenehanje veljavnosti sistema mlečnih kvot, bi bilo treba državam članicam dovoliti uporabo pravil za uravnavanje ponudbe takih sirov, proizvedenih na opredeljenem geografskem območju. Ta pravila bi se morala nanašati na celotno proizvodnjo zadevnega sira, zahtevati pa bi jih morala medpanožna organizacija, organizacija proizvajalcev ali skupina, opredeljena v Uredbi Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila⁽¹⁾. Tako zahtevo bi morala podpirati velika večina proizvajalcev mleka, ki predstavljajo veliko večino količine mleka za proizvodnjo tega sira, v primeru medpanožnih organizacij in skupin pa veliko večino proizvajalcev sira, ki predstavljajo veliko večino proizvodnje tega sira. Poleg tega bi morali za ta pravila veljati strogi pogoji, predvsem da bi preprečili škodo za trgovino s proizvodi na drugih trgih ter zaščitili pravice manjšin. Države članice bi morale nemudoma objaviti sprejeta pravila ter o njih uradno obvestiti Komisijo, zagotoviti redno nadzor ter pravila v primeru nespoštovanja razveljaviti.
- (18) Na ravni Unije so bila v nekaterih sektorjih sprejeta pravila za medpanožne organizacije. Te organizacije imajo lahko koristno vlogo pri spodbujanju dialoga med akterji v dobavni verigi ter pospeševanju najboljše prakse in preglednosti trga. Taka pravila bi bilo treba uporabljati tudi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, skupaj s predpisi, ki bi pojasnili položaj takih organizacij v skladu s konkurenčnim pravom, pod pogojem, da dejavnosti teh organizacij ne izkrivljajo konkurence ali notranjega trga ali negativno vplivajo na dobro delovanje skupne ureditve kmetijskih trgov. Države članice bi morale vse ustrezne akterje spodbuditi k sodelovanju v medpanožnih organizacijah.
- (19) Komisija potrebuje pravočasne podatke o količinah oddanega surovega mleka, da bi lahko sledila dogajanju na trgu. Zato bi bilo treba zagotoviti, da prvi kupec take podatke redno sporoča državam članicam ter da država članica o njih uradno obvesti Komisijo.
- (20) Komisija tudi potrebuje uradna obvestila od držav članic v zvezi s pogodbenimi pogajanja, priznavanjem organizacij proizvajalcev in njihovih združenj in medpanožnih organizacij ter pogodbenimi odnosi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov zaradi spremljanja in analize uporabe te

(¹) UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

uredbe, predvsem z namenom priprave poročil o razvoju trga mleka in mlečnih izdelkov, ki bi jih morala predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu.

- (21) Ukrepi, določeni v tej uredbi, so upravičeni glede na trenutne gospodarske razmere na trgu mleka in mlečnih izdelkov ter strukturo dobavne verige. Zato bi jih bilo treba uporabljati v dovolj dolgem obdobju, da bi lahko dosegli njihov polni učinek. Vendar bi glede na njihovo daljnosežno naravo morali biti začasni in bi jih bilo treba pregledati z namenom, da bi ocenili njihovo delovanje in njihovo morebitno nadaljnjo uporabo. To bi bilo treba obravnavati v dveh poročilih Komisije o razvoju trga mleka in mlečnih izdelkov, ki obravnavata zlasti možne spodbude za kmete, da sklenejo sporazume o skupni proizvodnji, pri čemer se prvo poročilo predloži do 30. junija 2014 in drugo poročilo do 31. decembra 2018.
- (22) Gospodarstvo v nekaterih regijah z omejenimi možnostmi v Uniji je močno odvisno od proizvodnje mleka. Zaradi posebnosti teh regij je treba splošne politike bolje prilagoditi njihovim potrebam. Skupna kmetijska politika že vsebuje specifične ukrepe za te regije z omejenimi možnostmi. Dodatni ukrepi politike iz te uredbe lahko prispevajo h krepitvi položaja proizvajalcev mleka v takih regijah. Te učinke pa bi bilo treba oceniti v zgoraj navedenih poročilih, na podlagi katerih bi Komisija morala biti zmožna podati predloge Evropskemu parlamentu in Svetu, kadar je to potrebno.
- (23) Da se zagotovi jasna opredelitev ciljev in odgovornosti organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s pogoji za priznanje nadnacionalnih organizacij proizvajalcev in nadnacionalnih združenj organizacij proizvajalcev, s pravili o vzpostavitvi in pogojih za upravno pomoč za nadnacionalno sodelovanje in z izračunom količine surovega mleka, o kateri potekajo pogajanja organizacije proizvajalcev. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (24) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Izvedbena pooblastila v zvezi z uresničevanjem pogojev za priznanje organizacij proizvajalcev in njihovih združenj ter medpanožnih organizacij, z uradnimi obvestili teh organizacij o količini surovega mleka, zajeti v pogajanju, z uradnimi obvestili držav članic Komisiji o teh organizacijah ter s pravili za uravnavanje ponudbe sira, zaščitenege z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, s podrobnimi pravili za sporazume, sklepe in usklajena ravnanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, z vsebino, obliko in časovnim razporedom obveznega prijavljanja v tem sektorju, z nekaterimi vidiki

pogodb o dobavi surovega mleka s strani kmetov ter z uradnim obvestilom Komisije o možnostih, za katere so se odločile države članice v tem pogledu, bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

- (25) Glede na pooblastila Komisije na področju politike Unije o konkurenci in glede na posebno naravo teh aktov, bi morala Komisija odločiti brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011, ali so določeni sporazumi in usklajena ravnanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov neskladni s pravili Unije o konkurenci, ali se lahko organizacija proizvajalcev pogaja za več kot eno državo članico in ali bi bilo treba razveljaviti nekatera pravila držav članic o uravnavanju ponudbe sira z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo.
- (26) Uredbo (ES) št. 1234/2007 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (ES) št. 1234/2007

Uredba (ES) št. 1234/2007 se spremeni:

1. v točki (a) prvega odstavka člena 122 se vstavi naslednja točka:

„(iia) mleka in mlečnih izdelkov;“;
2. v členu 123 se doda naslednji odstavek:

„4. Države članice lahko priznajo tudi medpanožne organizacije, ki:

 - (a) so uradno zaprosile za priznanje in jih sestavljajo predstavniki gospodarskih dejavnosti, povezanih s proizvodnjo surovega mleka in povezanih z najmanj eno od naslednjih stopenj v dobavni verigi: predelavo proizvodov iz sektorja mleka in mlečnih izdelkov ali trgovino z njimi, vključno z njihovo distribucijo;
 - (b) so ustanovljene na pobudo vseh ali nekaterih predstavnikov iz točke (a);

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(c) v eni ali več regijah Unije ob upoštevanju interesov članov teh medpanožnih organizacij in potrošnikov izvajajo eno ali več naslednjih dejavnosti:

- (i) izboljšanje znanja in preglednosti proizvodnje in trga, vključno z objavo statističnih podatkov o cenah, količinah in trajanju predhodno sklenjenih pogodb za dobavo surovega mleka ter z zagotavljanjem analiz o možnem prihodnjem razvoju trga na regionalni, nacionalni in mednarodni ravni;
- (ii) pomoč pri koordinaciji izboljšanja načina dajanja proizvodov iz sektorja mleka in mlečnih izdelkov na trg, zlasti z raziskavami in tržnimi analizami;
- (iii) pospeševanje porabe in zagotavljanje informacij o mleku in mlečnih izdelkih na notranjih in zunanjih trgih;
- (iv) raziskovanje potencialnih izvoznih trgov;
- (v) priprava standardnih oblik pogodb, usklajenih s pravili Unije, za prodajo surovega mleka kupcem in/ali dobavo predelanih proizvodov distributerjem in trgovcem na drobno, pri čemer se upošteva potreba po doseganju poštenih konkurenčnih pogojev in preprečevanju izkrivljanja trga;
- (vi) zagotavljanje informacij in izvajanje raziskav, potrebnih za prilagajanje proizvodnje v korist proizvodov, ki so glede na zahteve trga ter okus in pričakovanja potrošnikov ustrežnejši, zlasti glede kakovosti proizvodov in varstva okolja;
- (vii) ohranjanje in razvoj proizvodnega potenciala sektorja mleka in mlečnih izdelkov, med drugim s spodbujanjem inovacij in podpiranjem programov za uporabne raziskave in razvoj, da bi v celoti izkoristili potencial mleka in mlečnih izdelkov, predvsem zato, da se ustvarijo proizvodi z dodano vrednostjo, ki so privlačnejši za potrošnika;
- (viii) iskanje načinov za omejevanje uporabe sredstev za zdravje živali, izboljšanje upravljanja drugih vložkov ter povečanje varnosti hrane in izboljšanje zdravja živali;
- (ix) razvoj metod in instrumentov za izboljšanje kakovosti proizvodov na vseh stopnjah proizvodnje in trženja;
- (x) izkoriščanje potenciala ekološkega kmetovanja ter varstvo in spodbujanje takega kmetovanja, kakor tudi proizvodnja proizvodov z označbami porekla, oznakami kakovosti in geografskimi označbami; in

(xi) pospeševanje integrirane pridelave ali drugih okolju prijaznih načinov pridelave.“;

3. v poglavju II naslova II dela II se doda naslednji oddelek:

„O d d e l e k I I A

Pravila za organizacije proizvajalcev in medpanožne organizacije v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

Člen 126a

Priznanje organizacij proizvajalcev in njihovih združenj v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Države članice priznajo kot organizacije proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov vse pravne osebe ali jasno opredeljene dele pravnih oseb, ki zaprosijo za tako priznanje, pod pogojem, da:

- (a) izpolnjujejo zahteve iz točk (b) in (c) prvega odstavka člena 122;
- (b) imajo na območju, kjer delujejo, minimalno število članov in/ali minimalni obseg tržne proizvodnje, ki jo določi zadevna država članica;
- (c) obstajajo zadostna dokazila, da lahko ustrezno opravljajo svoje dejavnosti, tako z vidika trajanja kot glede učinkovitosti in koncentracije ponudbe;
- (d) imajo statut, ki je skladen s točkami (a), (b) in (c) tega odstavka.

2. Države članice lahko na prošnjo priznajo združenje priznanih organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, če zadevna država članica meni, da je združenje sposobno učinkovito opravljati vsakršne dejavnosti priznane organizacije proizvajalcev in da to združenje izpolnjuje pogoje iz odstavka 1.

3. Države članice se lahko odločijo, da se organizacije proizvajalcev, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje in ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1 tega člena, štejejo, da so priznane kot organizacije proizvajalcev v skladu s točko (iiia) točke (a) prvega odstavka člena 122.

Organizacije proizvajalcev, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje in ki ne izpolnjujejo pogojev iz odstavka 1 tega člena, lahko še naprej izvajajo svoje dejavnosti v skladu z nacionalno zakonodajo do 3. oktobra 2012.

4. Države članice:

- (a) se v štirih mesecih po vložitvi prošnje s priloženimi vsemi ustreznimi podpornimi dokazili odločijo, ali bodo priznale organizacijo proizvajalcev; ta prošnja se vložijo v državi članici, kjer ima organizacija svojo pisarno;

- (b) v presledkih, ki jih določijo same, opravljajo nadzor, da zagotovijo, da priznane organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev spoštujejo določbe tega poglavja;
- (c) v primeru nespoštovanja ali nepravilnosti pri izvajanju ukrepov iz tega poglavja naložijo tem organizacijam in združenjem veljavne kazni, ki so jih določile, ter po potrebi odločijo, ali je potrebno preklicati njihovo priznanje;
- (d) Komisijo enkrat na leto, vendar najpozneje do 31. marca, obvestijo o vsaki odločitvi za priznanje, zavrnitev ali preklic priznanja, sprejeti v predhodnem koledarskem letu.

Člen 126b

Priznanje medpanožnih organizacij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Države članice lahko priznajo medpanožne organizacije v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, pod pogojem, da take organizacije:

- (a) izpolnjujejo zahteve iz člena 123(4);
- (b) svoje dejavnosti izvajajo v eni ali več regijah na zadevnem ozemlju;
- (c) predstavljajo pomemben delež gospodarskih dejavnosti iz člena 123(4)(a);
- (d) same ne proizvajajo, predelujejo ali tržijo proizvodov v sektorju mleka in mlečnih izdelkov.

2. Države članice lahko odločijo, da se medpanožne organizacije, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje in ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, štejejo, da so priznane kot medpanožne organizacije v skladu s členom 123(4).

3. Kadar države članice uporabijo možnost za priznanje medpanožne organizacije v skladu z odstavkom 1 in/ali 2:

- (a) se v štirih mesecih po vložitvi prošnje s priloženimi vsemi ustreznimi podpornimi dokazili odločijo, ali bodo priznale medpanožno organizacijo; ta vloga se vloži v državah članicah, kjer ima organizacija svojo pisarno;
- (b) v presledkih, ki jih določijo same, opravljajo nadzor, da zagotovijo, da medpanožne organizacije spoštujejo pogoje, vezane na njihovo priznanje;
- (c) v primeru nespoštovanja ali nepravilnosti pri izvajanju ukrepov iz te uredbe naložijo tem organizacijam veljavne kazni, ki so jih določile, ter po potrebi odločijo, ali je treba preklicati njihovo priznanje;

(d) prekličejo priznanje, če:

- (i) zahteve in pogoji za priznanje, določeni v tem členu, niso več izpolnjeni;
- (ii) medpanožna organizacija sodeluje pri kakršnem koli sporazumu, sklepu in usklajenem ravnanju iz člena 177a(4), brez poseganja v kakršne koli druge kazni, ki jih je treba naložiti v skladu z nacionalno zakonodajo;
- (iii) medpanožna organizacija ne izpolnjuje obveznosti o uradnih obvestilih iz člena 177a(2);

(e) Komisijo enkrat na leto, vendar najpozneje 31. marca, obvestijo o vsaki odločitvi za priznanje, zavrnitev ali preklic priznanja, sprejeti v predhodnem koledarskem letu.

Člen 126c

Pogodbena pogajanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Organizacija proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, ki je priznana v skladu s členom 122, se lahko pogaja v imenu kmetov, ki so njeni člani, v zvezi z delom ali njihovo celotno skupno proizvodnjo o pogodbah za surovo mleko, ki ga kmet odda predelovalcu surovega mleka ali zbiralcu v smislu drugega pododstavka člena 185f(1).

2. Organizacija proizvajalcev se lahko pogaja:

- (a) ne glede na to, ali so kmetje nanjo prenesli lastništvo nad surovim mlekom ali ne;
- (b) ne glede na to, ali je dogovorjena cena enaka, kar zadeva skupno proizvodnjo nekaterih ali vseh kmetov, ki so njeni člani, ali ne;
- (c) pod pogojem, da za to posamezno organizacijo proizvajalcev:
 - (i) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ne presega 3,5 % celotne proizvodnje Unije; in
 - (ii) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ki je proizvedena v kateri koli posamezni državi članici, ne presega 33 % celotne nacionalne proizvodnje te države članice; ter
 - (iii) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ki je oddana v kateri koli posamezni državi članici, ne presega 33 % celotne nacionalne proizvodnje te države članice;
- (d) če zadevni kmetje niso člani nobene druge organizacije proizvajalcev, ki se tudi pogaja o takih pogodbah v njihovem imenu; vendar lahko države članice v ustrezno utemeljenih primerih odstopijo od tega pogoja, če imajo kmetje dva ločena proizvodna obrata, ki se nahajata na različnih geografskih območjih;

(e) pod pogojem, da za surovo mleko ne velja obveznost oddaje, ki izhaja iz članstva kmeta v zadrugi, v skladu s pogoji, določenimi v statutu te zadruge ali na njem temeljelih pravilih in odločitvah; in

(f) pod pogojem, da organizacija proizvajalcev pristojne organe države članice ali držav članic, v katerih deluje, uradno obvesti o količini surovega mleka, o kateri se tako pogaja.

3. Ne glede na pogoje, določene v točkah (ii) in (iii) točke (c) odstavka 2, se lahko organizacija proizvajalcev pogaja, v skladu z odstavkom 1, pod pogojem, da, glede na to organizacijo proizvajalcev, količina surovega mleka, o kateri se pogaja, ki se proizvede v ali se odda v državi članici, v kateri znaša celotna letna proizvodnja surovega mleka manj kot 500 000 ton, ne presega 45 % celotne nacionalne proizvodnje te države članice.

4. Za namene tega člena sklici na organizacije proizvajalcev vključujejo tudi združenja takih organizacij proizvajalcev.

5. Komisija za namene uporabe točke (c) odstavka 2 in odstavka 3 na način, ki se ji zdi ustrezen, objavi količine proizvodnje surovega mleka v Uniji in državah članicah, pri čemer uporabi najnovejše razpoložljive podatke.

6. Z odstopanjem od točke (c) odstavka 2 in odstavka 3, tudi če tam določeni pragi niso bili preseženi, se lahko organ za konkurenco iz drugega pododstavka tega odstavka v posameznem primeru odloči, da mora organizacija proizvajalcev bodisi ponoviti posamezna pogajanja bodisi jih sploh ne dovoli, če meni, da je to potrebno, da se prepreči izključevanje konkurence ali resna škoda za mala in srednja podjetja, ki na ozemlju, za katerega je navedeni organ pristojen, predelujejo mleko.

V primeru pogajanj, ki obsegajo več kot eno državo članico, Komisija brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali člena 196b(2) sprejme odločitev iz prvega pododstavka. V drugih primerih navedeno odločitev sprejme nacionalni organ za konkurenco iz države članice, na katero se nanašajo pogajanja.

Odločitve iz tega odstavka se ne uporabljajo pred datumom uradnega obvestila zadevnim podjetjem.

7. Za namene tega člena:

(a) ‚nacionalni organ za konkurenco‘ pomeni organ iz člena 5 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 101 in 102 Pogodbe (*);

(b) ‚malo in srednje podjetje‘ pomeni mikro-, malo ali srednje veliko podjetje v smislu Priporočila Komisije

2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro-, malih in srednje velikih podjetij (**).

8. Države članice, v katerih potekajo pogajanja v skladu s tem členom, Komisijo uradno obvestijo o uporabi točke (f) odstavka 2 in odstavka 6.

Člen 126d

Urnvananje ponudbe sira z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo

1. Države članice lahko na prošnjo organizacije proizvajalcev, priznane v skladu s točko (a) prvega odstavka člena 122, medpanožne organizacije, priznane v skladu s členom 123(4), ali skupine gospodarskih subjektov iz člena 5(1) Uredbe (ES) št. 510/2006 za omejeno časovno obdobje določijo zavezujoča pravila za urnvananje ponudbe sira, zaščitenege z zaščiteno označbo porekla ali z zaščiteno geografsko označbo iz člena 2(1)(a) in (b) Uredbe (ES) št. 510/2006.

2. Pravila iz odstavka 1 izpolnjujejo pogoje, določene v odstavku 4, in upoštevajo obstoječi predhodni sporazum med strankami na geografskem območju iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 510/2006. Takšen sporazum skleneta vsaj dve tretjini proizvajalcev mleka ali njihovih predstavnikov, ki predstavljajo vsaj dve tretjini surovega mleka, uporabljenega za proizvodnjo sira iz odstavka 1, in po potrebi vsaj dve tretjini proizvajalcev tega sira, ki predstavljajo vsaj dve tretjini proizvodnje tega sira na geografskem območju iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 510/2006.

3. Za namene odstavka 1 je za sir, zaščiteno z zaščiteno geografsko označbo, geografsko območje porekla surovega mleka, določenega v specifikaciji proizvoda za sir, enako kot geografsko območje iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 510/2006 v zvezi s tem sirom.

4. Pravila iz odstavka 1:

(a) pokrivajo le urnvananje ponudbe zadevnega proizvoda ter prilagajajo ponudbo tega sira glede na povpraševanje po njem;

(b) lahko učinkujejo le na zadevni proizvod;

(c) so lahko obvezujoča za največ tri leta in se po tem obdobju obnovijo na novo prošnjo iz odstavka 1;

(d) ne škodujejo trgovini s proizvodi, na katere se nanašajo pravila iz odstavka 1;

(e) se ne nanašajo na kakršen koli posel po prvem trženju zadevnega sira;

- (f) ne omogočajo določanja cen, vključno z okvirnimi ali priporočljivimi cenami;
- (g) ne povzročajo nerazpoložljivosti čezmernega deleža zadevnega proizvoda, ki bi bil sicer na voljo;
- (h) ne povzročajo diskriminacije, ovirajo dostopa novih udeležencev do trga ali škodujejo malim proizvajalcem;
- (i) prispevajo k ohranjanju kakovosti in/ali razvoju zadevnega proizvoda;
- (j) ne posegajo v člen 126c.

5. Pravila iz odstavka 1 se objavijo v uradni publikaciji zadevne države članice.

6. Države članice opravljajo nadzor, da zagotovijo izpolnjevanje pogojev iz odstavka 4, ter, kjer pristojni nacionalni organi ugotovijo neizpolnjevanje takih pogojev, razveljavijo pravila iz odstavka 1.

7. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz odstavka 1, ki so jih sprejele. Komisija države članice obvesti o uradnih obvestilih o takih pravilih.

8. Komisija lahko kadar koli sprejme izvedbene akte, s katerimi se zahteva, da država članica razveljavi pravila, ki jih je ta država članica določila v skladu z odstavkom 1, če Komisija ugotovi, da ta pravila niso v skladu s pogoji iz odstavka 4, da preprečujejo ali izkrivljajo konkurenco na precejšnjem delu notranjega trga ali da ogrožajo svobodno trgovino ali da je ogroženo doseganje ciljev iz člena 39 PDEU. Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali 196b(2).

Člen 126e

Pooblastila Komisije glede organizacij proizvajalcev in medpanožnih organizacij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Za jasno opredelitev ciljev in odgovornosti organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, kar prispeva k učinkovitosti njihovega delovanja brez nalaganja nepotrebnih obremenitev, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 196a, ki določajo:

- (a) pogoje za priznavanje nadnacionalnih organizacij proizvajalcev in nadnacionalnih združenj organizacij proizvajalcev;
- (b) pravila o vzpostavitvi in pogojih upravne pomoči, ki jo nudijo ustrezni pristojni organi v primeru nadnacionalnega sodelovanja;

(c) dodatna pravila za izračun količine surovega mleka, o kateri potekajo pogajanja iz člena 126c(2)(c) in člena 126c(3).

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna pravila, potrebna za:

- (a) izvajanje pogojev za priznavanje organizacij proizvajalcev, njihovih združenj ter medpanožnih organizacij, določenih v členih 126a in 126b;
- (b) uradno obvestilo iz člena 126c(2)(f);
- (c) uradna obvestila držav članic Komisiji v skladu s členoma 126a(4)(d) in 126b(3)(e) ter členoma 126c(8) in 126d(7);
- (d) postopke v zvezi z upravno pomočjo v primeru nadnacionalnega sodelovanja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).

- (*) UL L 1, 4.1.2003, str. 1. Opomba: naslov Uredbe (ES) št. 1/2003 je bil prilagojen z namenom, da se upošteva preštevilenje členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s členom 5 Lizbonske pogodbe; v izvorniku je bilo sklicevanje na člena 81 in 82 Pogodbe.
- (**) UL L 124, 20.5.2003, str. 36.;

4. v členu 175 se besede „ob upoštevanju členov 176 do 177 te uredbe“ nadomestijo z besedami „ob upoštevanju členov 176 do 177a te uredbe“;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 177a

Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Člen 101(1) PDEU se ne uporablja za sporazume, sklepe in usklajena ravnanja priznanih medpanožnih organizacij za namene izvajanja dejavnosti iz člena 123(4)(c) te uredbe.

2. Odstavek 1 se uporablja le, če:

- (a) je bila Komisija uradno obveščena o sporazumih, sklepih in usklajenih ravnanjih; in
- (b) Komisija brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali 196b(2) v treh mesecih po prejemu vseh zahtevanih podatkov ne ugotovi, da so ti sporazumi, sklepi ali usklajena ravnanja neskladni s pravili Unije.

3. Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja ne smejo začeti učinkovati, preden poteče obdobje iz točke (b) odstavka 2.

4. Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja se v vsakem primeru razglasijo za neskladne s pravili Unije, če:

(a) lahko povzročijo kakršno koli delitev trgov znotraj Unije;

(b) lahko vplivajo na pravilno delovanje ureditve trga;

(c) lahko povzročijo izkrivljanje konkurence in niso bistveni za doseganje ciljev skupne kmetijske politike v skladu z dejavnostjo medpanožnih organizacij;

(d) povzročajo določanje cen;

(e) lahko ustvarijo diskriminacijo ali preprečijo konkurenco za precejšen delež zadevnih proizvodov.

5. Če Komisija po izteku obdobja iz točke (b) odstavka 2 ugotovi, da pogoji za uporabo odstavka 1 niso izpolnjeni, brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali 196b(2) sprejme odločitev, s katero razglasi, da se za zadevni sporazum, sklep ali usklajeno ravnanje uporablja člen 101(1) PDEU.

Navedena odločitev Komisije se ne uporablja pred datumom uradnega obvestila o tej odločitvi zadevni medpanožni organizaciji, razen če ni medpanožna organizacija navedla napačnih podatkov ali zlorabila možnosti izjem iz odstavka 1 tega člena.

6. Uradno obvestilo za prvo leto velja v primeru večletnih sporazumov tudi za nadaljnja leta sporazuma. Vendar lahko Komisija na lastno pobudo ali na zahtevo druge države članice kadar koli izda ugotovitev o neskladnosti.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe, potrebne za enotno uporabo tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).“;

6. člen 184 se spremeni:

(a) točka 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. pred 31. decembrom 2010 in 31. decembrom 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z razvojem razmer na trgu in posledičnimi pogoji za nemoteno postopno odpravljanje sistema mlečnih kvot, po potrebi skupaj z ustreznimi predlogi;“;

(b) doda se naslednja točka:

„9. do 30. junija 2014 in do 31. decembra 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z razvojem razmer na trgu v sektorju mleka in mlečnih izdelkov ter zlasti o izvajanju točke (iiia) točke (a) prvega odstavka člena 122, člena 123(4) ter členov 126c, 126d, 177a, 185e in 185f, pri čemer se zlasti ocenijo učinki na proizvajalce mleka in proizvodnjo mleka v regijah z omejenimi možnostmi v povezavi

s splošnim ciljem ohranjanja proizvodnje v takih regijah, in zajamejo možne spodbude za kmete, da sklenejo sporazume o skupni proizvodnji, skupaj z vsemi ustreznimi predlogi.“;

7. vstavi se naslednja člena:

„Člen 185e

Obvezno prijavljanje v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

Prvi kupci surovega mleka od 1. aprila 2015 pristojnemu nacionalnemu organu prijavijo količine surovega mleka, ki so jim bile oddane vsak mesec.

Za namene tega člena in člena 185f ‚prvi kupec‘ pomeni podjetje ali skupino, ki od proizvajalcev kupuje mleko, z namenom da ga:

(a) zbira, pakira, skladišči, hladi ali predela, vključno na podlagi pogodbe;

(b) proda enemu ali več podjetjem, ki obdelujejo ali prede-lujejo mleko ali druge mlečne izdelke.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o količini surovega mleka iz prvega pododstavka.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o vsebini, obliki in časovnem razporedu takih prijav in ukrepov glede uradnih obvestil držav članic v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).

Člen 185f

Pogodbena razmerja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Če država članica sklene, da mora biti vsaka oddaja surovega mleka na njenem ozemlju, ki jo kmet zagotovi predelovalcu surovega mleka, zajeta v pisni pogodbi, sklenjeni med strankama, in/ali sklene, da morajo prvi kupci pripraviti pisno ponudbo za sklenitev pogodbe o dobavi surovega mleka, ki jo zagotovi kmet, taka pogodba in/ali taka ponudba za sklenitev pogodbe izpolnjuje pogoje iz odstavka 2.

Kadar država članica določi, da morajo biti oddaje surovega mleka, ki jih kmet zagotovi predelovalcu surovega mleka, zajete v pisni pogodbi med strankama, določi tudi, katero stopnjo ali stopnje oddaje zajema taka pogodba, če oddaja surovega mleka poteka prek enega ali več zbiralcev. Za namene tega člena ‚zbiralec‘ pomeni podjetje, ki prevažata surovo mleko od kmeta ali drugega zbiralca do predelovalca surovega mleka ali drugega zbiralca, pri čemer se lastništvo nad surovim mlekom vsakič prenese.

2. Pogodba in/ali ponudba za sklenitev pogodbe:

(a) se pripravi pred oddajo;

(b) se pripravi v pisni obliki in

(c) vključuje zlasti naslednje elemente:

(i) ceno, ki se plača za oddajo in je:

— nespremenljiva in določena v pogodbi in/ali

— izračunana s kombiniranjem različnih dejavnikov, določenih v pogodbi, ki lahko vključujejo tržne kazalnike, ki odražajo spremembe tržnih razmer, oddane količine in kakovost ali sestavo oddanega surovega mleka;

(ii) količino surovega mleka, ki se lahko odda in/ali se mora oddati, in čas takih oddaj;

(iii) trajanje pogodbe, ki je lahko bodisi določenega bodisi nedoločenega trajanja, z določbami o odpovedi;

(iv) podrobnosti o plačilnih rokih in postopkih;

(v) načine zbiranja ali oddaje surovega mleka; in

(vi) pravila, ki se uporabijo v primeru višje sile.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se pogodba in/ali ponudba za sklenitev pogodbe ne zahteva, kadar kmet odda surovo mleko zadrugi, katere član je ta kmet, če so v statutu te zadruge ali na njem temelječih pravilih in odločitvah vsebovane določbe s podobnimi učinki, kot jih imajo določbe iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2.

4. Stranke se prosto pogajajo o vseh elementih pogodb za oddajo surovega mleka, ki jih sklenejo kmetje, zbiralci ali predelovalci surovega mleka, vključno z elementi iz odstavka 2(c).

Ne glede na prvi pododstavek:

(i) kadar država članica določi, da so pisne pogodbe za oddajo surovega mleka obvezne v skladu z odstavkom 1 tega člena, lahko določi minimalno trajanje, ki se uporablja samo za pisne pogodbe med kmetom in prvim kupcem surovega mleka. Tako minimalno trajanje znaša vsaj šest mesecev in ne škoduje pravilnemu delovanju notranjega trga; in/ali

(ii) kadar država članica sklene, da mora prvi kupec surovega mleka pripraviti pisno ponudbo pogodbe za kmeta v skladu z odstavkom 1, lahko določi, da mora ponudba vsebovati minimalno trajanje pogodbe, ki je določeno v nacionalni zakonodaji za ta namen. Tako minimalno trajanje znaša vsaj šest mesecev in ne škoduje pravilnemu delovanju notranjega trga.

Drugi pododstavek ne posega v pravico kmeta, da zavrne tako minimalno trajanje, pod pogojem, da to stori pisno. V tem primeru se stranke svobodno pogajajo o vseh elementih pogodbe, tudi o elementih iz odstavka 2(c).

5. Države članice, ki uporabljajo možnosti iz tega člena, o načinu njihove uporabe uradno obvestijo Komisijo.

6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe, potrebne za enotno uporabo točk (a) in (b) odstavka 2 in odstavka 3 tega člena, in ukrepe za uradna obvestila držav članic v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).“;

8. v poglavju I dela VII se dodata naslednja člena:

„Člen 196a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 126e(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 2. aprila 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece prek koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 126e(1) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 126e(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 196b

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov. Ta odbor je odbor v

smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.“;

9. v členu 204 se doda naslednji odstavek:

„7. Glede sektorja mleka in mlečnih izdelkov se točka (iii) točke (a) prvega odstavka člena 122, člen 123(4) in

členi 126a, 126b, 126e in 177a uporabljajo od 2. aprila 2012 do 30. junija 2020, členi 126c, 126d, 185e in 185f pa se uporabljajo od 3. oktobra 2012 do 30. junija 2020.“

Člen 2

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 2. aprila 2012.

Členi 126c, 126d, 185e in 185f Uredbe (ES) št. 1234/2007, kakor so vstavljeni s to uredbo, pa se uporabljajo od 3. oktobra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

POPRAVKI**Popravek Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi**

(Uradni list Evropske unije L 65 z dne 11. marca 2011)

Stran 4, člen 4:

(a) odstavek 1, prvi pododstavek:

besedilo: „1. (...) organizatorji pobudo prijavijo pri Komisiji in zagotovijo informacije ...“

se glasi: „1. (...) organizatorji pobudo pošljejo Komisiji v prijavo in zagotovijo informacije ...“;

(b) odstavek 2, prvi pododstavek:

besedilo: „2. (...), določenih v Prilogi II, registrira predlagano državljansko pobudo pod enotno evidenčno številko ...“

se glasi: „2. (...), določenih v Prilogi II, prijavi predlagano državljansko pobudo z dodelitvijo enotne evidenčne številke ...“.

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

